

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 20Pc/11/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616207447
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5616207447.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš - sudca JUDr. Daniel Marcián v spore žalobcu C. O., nar. XX. X. XXXX, s trvalým pobytom F. Z. XXX, zastúpeného JUDr. Jaroslavom Kiapešom, advokátom, so sídlom Štúrova 4330/31, Liptovský Mikuláš proti žalovanej A. O., rod. R., nar. X. X. XXXX, s trvalým pobytom F. Z. XXX, zastúpenej JUDr. Annou Járošovou, advokátkou, so sídlom Štúrova 1968 - OD PRIOR, Liptovský Mikuláš, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

r o z h o d o l :

I. Z hnutelných vecí, ktoré mali žalobca a žalovaná v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov :

a) pripadá do vlastníctva žalobcu :

- hnedá kuchynská linka v tvare „U“ z drevotriesky so zostatkovou cenou 300 eur,
- kuchynské príslušenstvo (elektrická varná platňa zn. Ceran, digestor zn. Gorenje a elektrická rúra zn. Gorenje) so zostatkovou cenou 150 eur,
- ďalšie zariadenie kuchyne (drevený kuchynský stôl a 6 drevených stoličiek) so zostatkovou cenou 120 eur,
- rohová čierno - šedá sedacia súprava v tvare „L“ so zostatkovou cenou 190 eur,
- svetlohnedá obývacia stena pozostávajúca z troch skriniek so zostatkovou cenou 100 eur,
- TV Blaupunkt so zostatkovou cenou 50 eur,
- biela dvojdielna zaťahovacia skriňa z drevotriesky so zostatkovou cenou 50 eur,
- hnedý obdĺžnikový stolík pod počítač so zostatkovou cenou 20 eur,
- počítač zn. ASUS so zostatkovou cenou 50 eur,
- práčka zn. Electrolux so zostatkovou cenou 50 eur,
- bielo - hnedá dvojdielna komoda so zostatkovou cenou 30 eur,
- vešiaková stena z drevotriesky so zostatkovou cenou 100 eur,
- chladnička s mrazničkou zn. CALEX so zostatkovou cenou 30 eur,
- svetlohnedá manželská posteľ s hnedými poťahmi so zostatkovou cenou 50 eur,
- hnedá komoda so 4 zásuvkami so zostatkovou cenou 30 eur,
- vstavaná skriňa - šatník so zostatkovou cenou 200 eur,
- vstavaná skriňa - kúpeľňa so zostatkovou cenou 50 eur,
- motorové vozidlo zn. Peugeot 306 so zostatkovou cenou 500 eur, a

b) do vlastníctva žalovanej nepripadá žiadna hnutelná vec.

II. Z nehnuteľných vecí, ktoré mali žalobca a žalovaná v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov :

a) pripadá do vlastníctva žalobcu stavba rodinného domu súp. č. XXX, postavená na pozemku parcely registra „C“, parc. č. 469/3, zastavané plochy a nádvoria, o výmere 144 m², zapísanom na Okresnom úrade Liptovský Mikuláš, katastrálnom odbore, pre okres Liptovský Mikuláš, obec Liptovské Matiašovce, katastrálne územie F. Z., na liste vlastníctva č. XXX, so zostatkovou cenou tohto rodinného domu vo výške 79.500 eur, a

b) do vlastníctva žalovanej nepripadá žiadna nehnuteľná vec.

III. Žalobcovi sa prikazuje na úhradu nezaplatená časť záväzku voči Štátnemu fondu rozvoja bývania vyplývajúceho zo zmluvy „o poskytnutí podpory uzavretej podľa ustanovení zákona NR SR 124/1996 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov vo forme : úver“ č. 505/3179/2001 uzavretej medzi Štátnym fondom rozvoja bývania a stranami sporu 22. 11. 2001, ktorého výška ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov (aj s úrokmi) predstavovala 9.961,60 eur.

IV. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie ich podielov sumu 403,20 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

VI. Znalec P.. C. C., z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad nehnuteľností, s miestom výkonu činnosti F.Ý. R. Č.. XXX má nárok na náhradu trov znaleckého dokazovania vzniknutých v súvislosti s vyhotovením jeho znaleckého posudku č. 21/2018 z 18. 5. 2018 v rozsahu uznesením tunajšieho súdu z 13. 7. 2019, sp.zn.: 20Pc/11/2016 právoplatne priznaného a súčasne z preddavkov strán sporu doteraz nevyplateného nároku na znalečné, a to od každej zo strán sporu v rozsahu jednej polovice, pričom o konkrétnej výške tejto náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným rozhodnutím.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou na tunajší súd 20. 10. 2016 sa žalobca domáhal rozhodnutia, ktorým by súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (žalobcu a žalovanej) tak, že do výlučného vlastníctva žalobcu prikáže rodinný dom súp. č. XXX postavený na pozemku parcely reg. C-KN č. 469/3, zastavané plochy a nádvoría, o výmere 144 m², pozemok na parcele reg. C-KN č. 469/3, zastavané plochy a nádvoría, o výmere 144 m², pozemok na parcele reg. C-KN č. 469/2, trvalé trávne porasty, o výmere 2.706 m², pozemok na parcele reg. C-KN č. 469/8, zastavané plochy a nádvoría, o výmere 40 m², ktoré všetky nehnuteľnosti sú evidované na liste vlastníctva č. XXX, okres Liptovský Mikuláš, obec Liptovské Matiašovce, k.ú. F. Z., hnedú kuchynskú linku v tvare „U“ z drevotriesky (nadobudnutú v roku 2002, s nadobúdacou cenou 1.900 eur a zostatkovou cenou 300 eur), kuchynské príslušenstvo - elektrickú varnú platňu zn. Ceran, digestor zn. Gorenje, elektrická rúra zn. Gorenje (nadobudnuté v roku 2002, s nadobúdacou cenou 1.400 eur a zostatkovou cenou 150 eur), rohová čierno-šedá sedacia súprava v tvare „L“ (nadobudnutá v roku 2012, s nadobúdacou cenou 400 eur a zostatkovou cenou 190 eur), televízor zn. Blaupunkt (nadobudnutý v roku 2012, s nadobúdacou cenou 270 eur a zostatkovou cenou 50 eur), počítač ASUS (s nadobúdacou cenou 100 eur a zostatkovou cenou 50 eur), práčka Elektrolux (nadobudnutá v roku 2007, s nadobúdacou cenou 300 eur a zostatkovou cenou 50 eur), bielo-hnedá dvojdielna komoda (s nadobúdacou cenou 100 eur a zostatkovou cenou 30 eur), vešiaková stena z drevotriesky (s nadobúdacou cenou 500 eur a zostatkovou cenou 100 eur), chladnička s mrazničkou Calex (nadobudnutá v roku 2004, s nadobúdacou cenou 250 eur a zostatkovou cenou 30 eur), vstavaná skriňa - šatník (nadobudnutá v roku 2003, v nadobúdacej cene spolu so vstavanou skriňou - kúpeľňa 1.000 eur, a zostatkovou cenou 200 eur), vstavaná skriňa - kúpeľňa (nadobudnutá v roku 2003, v nadobúdacej cene spolu so vstavanou skriňou - šatník 1.000 eur, a zostatkovou cenou 50 eur), osobný automobil Peugeot 306 (so zostatkovou cenou 500 eur), do výlučného vlastníctva žalovanej prikáže svetlohnedú obývaciu stenu pozostávajúcu z 3 skriniek a 2 poličiek (nadobudnutú v roku 2003, s nadobúdacou cenou 400 eur a zostatkovou cenou 100 eur), bielu dvojdielnu zaťahovaciu skriňu z drevotriesky (s nadobúdacou cenou 200 eur a zostatkovou cenou 50 eur), obdĺžnikový hnedý stolík pod počítač (s nadobúdacou cenou 60 eur a zostatkovou cenou 20 eur), svetlohnedú manželskú posteľ s hnedými poťahmi s odkladacím priestorom (nadobudnutú v roku 2002, s nadobúdacou cenou 400 eur a zostatkovou cenou 50 eur), hnedú komodu so štyrmi zásuvkami (s nadobúdacou cenou 200 eur a zostatkovou cenou 30 eur), žalobcovi sa prikáže na úhradu zostatok záväzku voči Štátnemu fondu rozvoja bývania vyplývajúceho z hypotekárnej úverovej zmluvy č. 505/3179/2001 uzavretej počas manželstva stranami sporu, ktorého výška (ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva) predstavovala 9.961,60 eur (istina 7.441,73 eur a úroky 2.519,87 eur), a žalovaná sa zaviazala vyplatiť žalobcovi na vyrovnanie ich podielov sumu 4.255,80 eur. Vyššie uvedené

nehnutelnosti boli v celej výške financované z prostriedkov, ktoré žalobcovi daroval otec žalobcu, keďže strany v tom čas nemali príjmy, z ktorých by kúpu pozemkov a stavbu rodinného domu mohli financovať. Navyiac, predtým než strany konania nadobudli pozemky evidované na LV č. XXX, k.ú. F. Z. do bezpodielového spoluvlastníctva, bola podielovou spoluvlastníčkou týchto pozemkov aj stará mama žalobcu. Vzhľadom na to žalobca navrhol započítať pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva to, čo žalobca zo svojho vynaložil na spoločný majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva. Žalobca uzavrel manželstvo so žalovanou 13. 9. 1997. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo 4. 9. 2013, sp.zn.: 8P/43/2013 bolo toto manželstvo rozvedené, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť 23. 10. 2013, čím došlo zo zákona k zániku bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu. Nakoľko po zániku bezpodielového spoluvlastníctva žalobca splácal uvedený hypotekárny úver sám, plnil tým aj za žalovanú, pričom takto ku spísaniu žaloby uhradil za žalovanú 815,04 eur, čo žiadal pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov zohľadniť.

2. Dňa 3. 3. 2017 došlo na tunajší súd písomné vyjadrenie k žalobe, v ktorej žalovaná vyjadrila nesúhlas so žalobcom navrhovaným spôsobom vyporiadania. Podľa žalovanej neboli v žalobe uvedené všetky hnutelné veci, ktoré strany nadobudli za trvania manželstva a patria do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Medzi hnutelnými vecami tak chýba zariadenie kuchyne - drevený kuchynský stôl, 6 drevených stoličiek, kuchynské potreby (príbory, hrnce, 2 obedové súpravy, pomôcky k vareniu, nože), spotrebiče (žehlička, varná kanvica), koberce a bytové doplnky, ktoré do dnešného dňa užíva žalobca. Do finančného vyporiadania mala byť tiež zahrnutá kúpna cena za osobné motorové vozidlo škoda Octavia, ktoré strany sporu nadobudli za trvania manželstva, a ktoré vozidlo žalobca po rozvoде predal. Žalovaná nesúhlasila so zostatkovou cenou kuchynskej linky, ktorá má spolu s barovým pultom ku dňu vyporiadania hodnotu minimálne 500 eur a tiež so zostatkovou hodnotou niektorých hnutelných vecí. Notebook ASUS mal inú nadobúdaciú cenu ako uviedol žalobca, a preto jeho zostatková hodnota je zhruba 150 eur. Žalobca ani neuviedol hodnotu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k.ú. F.É. Z.. Rovnako žalobcu neuviedol výšku finančného vkladu jeho rodičov. Nie je pravda, že nehnuteľnosti, ktoré strany nadobudli počas trvania manželstva boli v celej výške financované rodičmi žalobcu, pretože so žalobcom nemali žiadne príjmy. V čase výstavby rodinného domu žalovaná bola na materskej dovolenke a na stavbe (popri starostlivosti o deti) pomáhala podľa svojich možností. Taktiež pritom pomáhali jej rodičia a kamaráti. Žalobca bol zamestnaný na PD Kvačany a mal pravidelný mesačný príjem. Okrem tohto si privyrábal na fuškách. Na stavbu si strany zobrali úver od Štátneho fondu rozvoja bývania vo výške 9.958,18 eur, ktorý bol splácaný zo spoločných prostriedkov. Do domu s naťahovali v čase, keď ešte nebol dokončený. Napriek tomu v ňom ubytovávali turistov a získané finančné prostriedky použili na dokončenie nehnuteľností a vonkajšie úpravy. Po kolaudácii strany tento dom naďalej spoločne užívali a zo spoločných prostriedkov zveľaďovali. Rodičia žalobcu im pri výstavbe rodinného domu finančne pomohli, avšak bol to dar pre obidvoch manželov, nikdy sa nezmienili, že peniaze darovali len svojmu synovi. Ak by ich zámer bol iný, dom by nebol zapísaný na LV ako ich bezpodielové spoluvlastníctvo.

3. V replike doručenej na tunajší súd 25. 5. 2017 žalobca uviedol, že žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe rozšírila okruh hnutelných vecí, ktoré majú byť predmetom bezpodielového spoluvlastníctva (zariadenie kuchyne - drevený kuchynský stôl, 6 drevených stoličiek, kuchynské potreby - príbory, hrnce, 2 obedové súpravy, pomôcky k vareniu, nože), spotrebiče - žehlička, varná kanvica, koberce a bytové doplnky) bez toho, aby ich bližšie špecifikovala, určila ich zostatkovú hodnotu a navrhla komu majú byť prikázané do výlučného vlastníctva. Kúpnu cenu za osobné motorové vozidlo škoda Octavia žalobca do vyporiadania nezahrnul, pretože mu na jeho kúpu dala peniaze jeho matka a toto vozidlo tak nepatrí do BSM. Argumentácia, že dom patrí do BSM len preto, že bol v katastri zapísaný ako majetok v BSM je veľmi chabá. Ostatné tvrdenia žalovanej podľa žalobcu neboli dostatočne konkrétne a preukázané.

4. V duplike doručenej na tunajší súd 29. 6. 2017 žalovaná doplnila, že zariadenie kuchyne - drevený kuchynský stôl a 6 drevených stoličiek majú zostatkovú hodnotu 200 eur, kuchynské potreby (príbory, hrnce TESCO, 2 obedové súpravy, pomôcky k vareniu, nože) majú zostatkovú cenu 100 eur. Zostatkovú hodnotu spotrebičov (žehlička, varná kanvica) žalovaná nevedela uviesť, nakoľko si nepamätala za akú cenu ich nadobudli. Pokiaľ ide o vozidlo Škoda Octavia žalovaná výslovne uviedla, že je pre ňu novou skutočnosťou, že toto vozidlo bolo nadobudnuté z darovaných peňazí od matky žalobcu, keď v rozvodovom konaní žalobca nepoprel, že automobil je ich spoločným majetkom. Zo žaloby nevyplýva, z akého dôvodu má žalobcovi uhradiť na vyrovnanie podielov 4.255,80 eur. Nehnutelnosti, nadobudli počas trvania manželstva, preto musia byť súčasťou vyporiadania BSM, a preto je potrebné stanoviť ich cenu. Nepovažovala za potrebné ohodnocovať zvlášť práce svojich rodičov a kamarátov,

nakoľko toto je zahrnuté v hodnote nehnuteľností. Predmetom vyporiadania súd podľa žalovanej veci, a nie vynaložené náklady.

5. Vo vyjadrení doručenom na tunajší súd 1. 12. 2017 žalobca vysvetlil, že k sume 4.255,80 eur dospel nasledovným spôsobom. Výška záväzku z hypotekárneho úveru č. 505/3179/2001 zo Štátneho fondu rozvoja bývania predstavovala ku zániku BSM 9.961,60 eur, a keďže celý tento záväzok na seba preberá žalobca, je žalovaná povinná v rámci vyporiadania BSM uhradiť žalobcovi 1 tohto záväzku, teda sumu 4.980,80 eur. Pokiaľ ide o hnutelné veci patriace do BSM, tieto boli ohodnotené na sumu 1.950 eur, pričom žalobcovi sa navrhuje prikázať hnutelný majetok v celkovej sume 1.700 eur a žalovanej v celkovej sume 250 eur, čo znamená, že žalobca je povinný titulom vyporiadania BSM vyplatiť žalovanej sumu 725 eur. Následne po vzájomnom započítaní plnení je žalovaná povinná vyplatiť žalobcovi titulom vyporiadania BSM sumu 4.255,80 eur (4.980,80 eur - 725 eur.)

6. Na pojednávaní konanom 12. 12. 2017 žalobca akceptoval rozšírenie BSM o hnutelné veci uvedené žalovanou v jej písomnom vyjadrení. Zopakoval, že záväzok voči ŠFRB aj po zániku manželstva spláca sám, pričom suma, ktorú tak uhradil za žalovanú vzrástla zo sumy 815,04 eur (v čase podania žaloby) na 1.132 eur. Vo zvyšku žalobca poukázal na obsah svojich doterajších písomných vyjadrení. Ďalej uviedol, že nehnuteľnosti opísané v žalobe majú podľa neho zostatkovú cenu (t.j. cenu podľa stavu týchto nehnuteľností k momentu zániku BSM, avšak vychádzajúc zo súčasne platných cien) 100.000 eur. Následne sa zhodol so žalovanou, že úhrnná zostatková cena týchto nehnuteľností predstavuje 105.000 eur. Následne spresnil svoje predchádzajúce tvrdenia o financovaní výstavby rodinného domu z peňažných prostriedkov od jeho rodičov, keď uviedol, že za každým ako pri výstavbe domu vznikla potreba niečo zaplatiť, uhradil to jeho otec a teda strany sporu nič neplatili. Pozemky boli takisto kúpené z peňažných prostriedkov rodičov žalobcu. Úver od ŠFRB bol určený na financovanie zariadenia domu. Žalobca sa zhodol so žalovanou, že zostatková cena hnedej kuchynskej linky je 300 eur, počítača ASUS 50 eur, kuchynského stola so 6 stoličkami 120 eur, a kuchynské potreby, teda príbory, hrnce, dve obedové súpravy, pomôcky k vareniu, nože, spotrebiče, teda žehlička a varná kanvica a koberce a bytové doplnky nie sú súčasťou BSM.

7. Žalovaná na pojednávaní 12. 12. 2017 na úvod zopakovala svoje tvrdenia z predchádzajúcich písomných vyjadrení. Zostatková cena nehnuteľností uvedených v žalobe bola podľa nej 110.000 eur. Následne sa zhodla so žalobcom, že úhrnná zostatková cena týchto nehnuteľností predstavuje 105.000 eur. Žalovaná pripustila výpomoc rodiny pri výstavbe rodinného domu, avšak aj ona samotná pomáhala na stavbe v rámci svojich možností. Poukázala na to, že ak by celú výstavbu domu a kúpu pozemkov platili rodičia žalobcu, nerozumie prečo si nedali zapísať v katastri tieto nehnuteľnosti na seba, a ak išlo o darovanie, malo to byť ošetrené darovacou zmluvou. Žalovaná sa zhodla so žalobcom, že zostatková cena hnedej kuchynskej linky je 300 eur, počítača ASUS 50 eur, kuchynského stola so 6 stoličkami 120 eur, a kuchynské potreby, teda príbory, hrnce, dve obedové súpravy, pomôcky k vareniu, nože, spotrebiče, teda žehlička a varná kanvica a koberce a bytové doplnky nie sú súčasťou BSM.

8. Na pojednávaní 18. 1. 2018 žalobca uviedol, že z výpovede otca žalobcu - svedka C. O. vyplynulo, že všetky výdavky súvisiace s nadobudnutím nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto vyporiadania boli financované týmto svedkom, a preto tieto nehnuteľnosti nemajú byť súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Rovnako z výpovede matky žalobcu - C. O. bolo preukázané, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania boli nadobudnuté výlučne z finančných prostriedkov žalobcu, získaných darovaním od jeho rodičov, ak aj to, že žalovaná nijako neprispela k výstavbe rodinného domu vo forme prác. Výpoveďou matky žalovanej - Z. R. bolo preukázané, že nasporené finančné prostriedky boli použité len na nákup hnutelných vecí a nie na výstavbu rodinného domu. Finančné prostriedky z úveru neboli použité na výstavbu rodinného domu, ale len na nákup zariadenia už postaveného domu. Na kúpu pozemkov žalovaná takisto finančne neprispela.

9. Na pojednávaní 18. 1. 2018 žalovaná uviedla, že nedokáže bližšie špecifikovať svoje predchádzajúce tvrdenia o jej prínose do spoločného majetku vo forme prác vykonaných pri svojpomocnej výstavbe rodinného domu (špecifikovať jednotlivé práce a ich rozsah) a tieto tvrdenia preukázať. Takisto nedokáže preukázať, že prostriedky získané z príležitostného prenájmu rodinného domu pre turistov boli použité na ďalšiu dostavbu tohto rodinného domu. Svedeckú výpoveď otca žalobcu - C. O. považovala žalovaná za účelovú a poukázala na rozpor v jeho výpovedi, keď na jednej strane tvrdil, že žalobca nadobudol nehnuteľnosti výlučne z vlastných finančných prostriedkov, ktoré pochádzali z darovania od otca, a na

druhej strane tvrdil, že úver od ŠFRB si brali obaja manželvia, pričom tento úver mal byť poskytnutý aj na financovanie výstavby domu, preto dom patrí do BSM, pričom dar od otca by sa mal zohľadniť v rámci vyporiadania BSM. Žalovaná odmietla tvrdenia svedka o tom, že nepomáhala v súvislosti s výstavbou a že žalobca si nechodil privyrábať na fušky. Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne - matky žalobcu, žalovaná poukázala na to, že svedkyňa sama uviedla, že nemala prehľad o výstavbe rodinného domu a jej nákladoch, či úvere, ktorý si manželvia zobrali. Rovnako považovala výpoveď tejto svedkyne za účelovú a zaujatú. Z výpovede matky žalovanej Z. R. podľa žalovanej zase vyplynulo, že zámerom výstavby rodinného domu bolo podstaviť ho do spoločného vlastníctva oboch manželov. Obaja manželvia sa podieľali podľa svojich schopností a možností na výstavbe, teda buď formou peňažných prostriedkov alebo formou prác.

10. Na pojednávaní 22. 2. 2018 žalobca vyhlásil, že cena rodinného domu je podľa jeho názoru 65.000 až 75.000 eur. Žalovaná ho ohodnotila sumou 100.000 eur.

11. Na pojednávaní 29. 10. 2018 žalobca nemal výhrady voči hodnote rodinného domu určenej v znaleckom posudku P. C. C. č. 21/2018 vo výške 79.500 eur. Kontrolné znalecké dokazovanie by považoval za nehospodárne a poukázal na to, že žalovaná neuviedla v čom konkrétne spočíva chyba v znaleckom posudku, nestačí totiž len vo všeobecnosti poukazovať na podľa nej veľký rozdiel medzi technickou hodnotou a všeobecnou hodnotou, ktorý nie je bližšie zdôvodnený a spochybňovať tak odbornosť znalca. Pokiaľ ide o vyjadrenia realitných maklérov poukázal na to, že znalecké dokazovanie má vyššiu odbornú hodnotu. Osobu znalca mala žalovaná namietat' v na to určenej lehote po jeho ustanovení a nie až po vypracovaní jeho znaleckého posudku., keď výsledná hodnota nehnuteľností nebola v súlade s predstavou žalovanej. Navrhol preto zamietnuť návrh na vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania ako nedôvodný a nehospodárny.

12. Žalovaná na pojednávaní 29. 10. 2019 nesúhlasila s cenou rodinného domu určenou v znaleckom posudku P. C. C. č. 21/2018 vo výške 79.500 eur. Poukázala pritom na príliš veľký rozdiel medzi technickou a všeobecnou hodnotou rodinného domu. Všeobecná hodnota domu je podľa nej viac ako 100.000 eur, nakoľko podľa vyjadrení realitných maklérov sa cena takéhoto domu pohybuje vo výške medzi 120.000 eur až 130.000 eur. Ďalej žalovaná nesúhlasila s oceňovaním rodinného domu bez pozemkov, pretože tie tiež patria do BSM. Navrhla preto vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania na cenu rodinného domu a vykonanie znaleckého dokazovania na cenu pozemkov. Žalovaná tiež poukázala na to, že P. C. už bol v kontakte s rodinou žalobcu, keď im v minulosti oceňoval nehnuteľnosti a je tu preto dôvodná pochybnosť, že cena domu preto nebola stanovená v správnej výške.

13. Znalec P. C. C. v písomnom vyjadrení (z 27. 3. 2019) k námietke žalovanej voči jeho znaleckému posudku č. 21/2018, v ktorej poukazovala na príliš veľký rozdiel medzi technickou hodnotou stavby a všeobecnou hodnotou stavby uviedol, že (v zmysle platného cenového predpisu uvedeného v znaleckom posudku) výpočet ohodnotenia stavieb je výpočtom východiskovej, technickej a následne všeobecnej hodnoty. Technická hodnota je znalecký odhad východiskovej hodnoty znížený o hodnotu zodpovedajúcu výške opotrebenia. Všeobecná hodnota je výsledná objektivizovaná hodnota stavieb, ktorá je znaleckým odhadom najpravdepodobnejšej ceny ku dňu ohodnotenia (s daňou z pridanej hodnoty.) Pri stanovení všeobecnej hodnoty je výpočet stanovený 19 koeficientmi. Charakteristiky hlavných vplyvov na hodnotu nehnuteľnosti súd napr. trh s nehnuteľnosťami, poloha, technický stav, príslušenstvo, inžinierske siete a občianska vybavenosť sídla, lukratívnosť lokality, typ nehnuteľnosti a iné. Po preštudovaní svojho znaleckého posudku znalec nezistil žiadne pochybenia, ktoré by mali vplyv na všeobecnú hodnotu nehnuteľností. Trval na správnosti určenia technickej a všeobecnej hodnoty nehnuteľností v tomto posudku.

14. Na pojednávaní 2. 5. 2019 žalobca žiadal, aby súd neprihliadal na písomné ohodnotenie hodnoty nehnuteľností z 25. 4. 2019, ktoré doručila žalovaná na súd 29. 4. 2019, pretože ide o ohodnotenie realitnej kancelárie, ktorá na požiadanie klienta stanoví cenu podľa jeho predstáv bez toho, aby ju bližšie zdôvodnila. Navyše v tomto odhade sú zahrnuté ak pozemky, ktorých sa znalecké dokazovanie netýkalo. Vzhľadom na uvedené trval žalobca na tom, aby sa vychádzalo zo znaleckého posudku. Vykonaným dokazovaním, najmä svedeckými výpoveďami bolo preukázané, že rodinný dom bol postavený prevažne z finančných prostriedkov, ktoré poskytli rodičia žalobcu. O tejto skutočnosti svedčia aj príjmy účastníkov konania v čase, keď sa dom staval, pretože ich príjmy (žalovaná bola navyše na materskej) nemohli postaviť tento rodinný dom. Žalobca tiež navrhol zohľadniť pri

vyporiadani bezpodielového spoluvlastníctva, že od rozvodu manželstva splácal výlučne on splátky úveru poskytnutého od Štátneho fondu rozvoja bývania.

15. Žalovaná na pojednávaní 2. 5. 2019 uviedla, že cena rodinného domu stanovená znaleckým posudkom sa jej zdá veľmi nízka. Judikatúra pripúšťa aj ohodnotenie realitnými kancelármi. Realitný maklér podávajúci ohodnotenie nehnuteľností nikdy do rodinného domu nevstúpil, iba si prečítal znalecký posudok P. C.. Podľa žalovanej vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že rodinný dom bol postavený z finančných prostriedkov rodičov žalobcu. Svedecké výpovede rodičov žalobcu treba považovať za účelové a tendenčné, čo má vyplývať aj z postoja aký zaujali k žalovanej. Ak aj rodičia žalobcu pri výstavbe domu pomáhali, činili tak v prospech oboch strán sporu ako manželov, a nie iba svojho syna, pretože vedeli, že dom stavajú spoločne. Rodinný dom bol v katastri nehnuteľností zapísaný nie do výlučného vlastníctva žalobcu, ale do BSM oboch strán sporu. Tvrdenie otca žalobcu (v rámci jeho svedeckej výpovede - pozn. súdu) o tom, že na výstavbu domu bolo použitých vyše 80.000 eur nebolo podľa žalovanej ničím preukázané. Z výpovede otca vyplýva, že s manželkou mohli ušetriť asi 50.000 Sk ročne, a preto nemohli ušetriť 2,5 milióna Sk, ktoré by poskytli na výstavu rodinného domu. Ďalej žalovaná poukázala na rozpor, keď matka žalobcu raz uviedla, že dom stavali obaja manželia, a potom uviedla, že všetky prostriedky a všetka pomoc smerovala z ich strany len v prospech žalobcu. Ďalej, žalobca okrem tohto, že mal príjem zo zamestnania, chodil pracovať aj na fušky, čo potvrdili aj rodičia žalobcu. Pokiaľ ide o finančné prostriedky, ktoré mala poskytnúť na pozemky stará mama žalobcu výlučne žalobcovi, tak toto tvrdenie sa nedá preukázať, pretože stará mama už nežije. Podľa žalovanej to bol dar pre oboch manželov, nie iba pre žalobcu, keďže pozemky sú zapísané v katastri nehnuteľností na oboch bývalých manželov. Nebolo preukázané, že z nehnuteľnosti patrí do BSM len rodinný dom, a nie aj pozemky. Keďže až zo svedeckej výpovede matky žalobcu vyplynulo, že manželia brali ešte aj iný úver, a to od stavebnej sporiteľne Y., tak aplikácia sudcovskej koncentrácie vo vzťahu k listinným dôkazom ohľadne tohto úveru, ktoré žalovaná predložila až po prvom pojednávaní vo veci (a zamietnutie týchto dôkazov súdom), nebola na mieste. To, že matka žalovanej ako svedkyňa vypovedala, že manželia si brali ešte aj úver od Y. podľa žalovanej vyplýva zo strany 7, zápisnice o pojednávaní z 18. 1. 2018, posledného odseku, kde je uvedené, že strany sporu mali mať (okrem úveru od ŠFRB) tiež niečo nasporené, a tak sa dohodli, že začnú stavať, pričom práve zo slovíčka „nasporené“ žalovaná vyvodzuje tento záver. Žalovaná však (na konci záverečnej reči) súčasne uviedla, že o úvere od Wustenrotu vedela aj pred výpoveďou svedkyne, avšak len na to zabudla a spomenula si na to až pri jej výpovedi. Keďže v úvere od Wustenrotu išlo o účelovo viazaný úver, museli byť prostriedky aj reálne vynaložené na výstavbu rodinného domu. Úver od Wustenrotu bol poskytnutý na základe žiadosti žalovanej. Podmienky tohto úveru boli nastavené tak, že klient musel mať najprv nasporené finančné prostriedky, aby mu mohol byť schválený a poskytnutý stavebný úver. Žalovaná mala ešte pred uzatvorením manželstva nasporenú na účte stavebného sporenia sumu 40.245 Sk. Neskôr, až za trvania manželstva im bol poskytnutý stavebný úver, ktorý za trvania manželstva aj splatili. Žalovaná pre prípad, že súd nevykoná tieto listinné dôkazy ohľadne úveru od Wustenrotu a kontrolné znalecké dokazovanie, navrhla, aby súd vyporiadal BSM tak, že hnuťné veci budú prikázané žalovanej. Taktiež žiadala, aby do BSM bola zahrnutá aj kúpna cena odpredaného automobilu, ktorý tiež patril do BSM, aby boli pri vyporiadaní zohľadnené splátky, ktoré spláca žalobca v prospech ŠFRB, a aby bola zohľadnená aj čiastka, ktorú žalovaná investovala do spoločnej nehnuteľnosti z vlastných prostriedkov, ktoré si nasporela ešte pred uzatvorením manželstva. Podľa žalovanej treba preukázať, aj či tie prostriedky, ktoré podľa svedeckých výpovedí rodičia žalobcu poskytli na výstavbu domu aj skutočne mali na účtoch.

16. Vyššie uvedené skutkové tvrdenia a právna argumentácia strán sporu boli zahrnuté do odôvodnenia tohto rozsudku, pretože to súdu ukladá § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP.)

17. Vzhľadom na tendenciu strán sporu prichádzať v priebehu konania (a to aj po začatí prvého pojednávania) s novými prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany, ktoré pritom vzhľadom na ich povahu zjavne mohli byť uplatnené aj skôr (v lehotách vyplývajúcich z ust. § 167 CSP, resp. pred prvým pojednávaním), ak by strany sporu konali starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, musel súd v tomto konaní (začatom po 1. 7. 2016) aplikovať sudcovskú koncentráciu podľa § 153 CSP v spojení s § 167 CSP, to znamená, že neprihliadal na skutkové tvrdenia, návrhy na vykonanie dokazovania a ostatné prostriedky procesného útoku a procesnej obrany podľa § 149 CSP, ktoré mohli byť stranami sporu uplatnené už skôr (v lehotách vyplývajúcich z uznesení súdu podľa § 167 CSP, resp. pred prvým pojednávaním), ak by strany sporu konali starostlivo so zreteľom

na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prvý oneskorený prostriedok procesného útoku bol totiž uplatnený žalobcom až po doručení predvolaní na prvé pojednávanie stranám sporu, a všetky ostatné oneskorené prostriedky procesného útoku a procesnej obrany boli uplatnené až v priebehu prvého pojednávania, resp. dokonca ešte neskôr.

18. Súd neprihliadal na oneskorené prostriedky procesného útoku, resp. procesnej obrany bez ohľadu na to, či by prihliadnutie na tieto oneskorené prostriedky procesného útoku a procesnej obrany vyžadovalo alebo nevyžadovalo odročenie pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu, pretože podľa § 153 ods. 2 CSP na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Z použitého slova „najmä“ jednoznačne vyplýva, že ide len o demonštratívny výpočet prípadov, kedy súd nemusí prihliadnuť na oneskorené prostriedky procesnej obrany, teda súd nemusí prihliadnuť na oneskorené prostriedky obrany aj v iných prípadoch ako je prípad - „ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu“. Keďže logicky jediným iným do úvahy prichádzajúcim prípadom bude „ak by to nevyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu“, je tak preto možné podľa § 153 ods. 2 CSP uplatniť sudcovskú koncentráciu aj v prípade ak to nevyžaduje nariadenie ďalšieho pojednávania, či iných úkonov zo strany súdu. Z uvedeného vyplýva, že pri uplatnení sudcovskej koncentrácie ide predovšetkým o procesnú sankciu za omeškanie strany sporu (obdobne ako napríklad pri rozsudku pre zmeškanie), a až sekundárne sa jej uplatnením sleduje aj záujem na rýchlom a hospodárnom konaní. V danom prípade by však prihliadnutie na všetky oneskorené prostriedky procesnej obrany a úroku aj tak vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania, či iných úkonov zo strany súdu, preto je aj uvedená právna úvaha v tomto prípade prakticky nadbytočná.

19. Z dôvodu uplatnenej sudcovskej koncentrácie súd teda na pojednávaní zamietol aj všetky návrhy na vykonanie dokazovania, ktoré boli oboma stranami sporu uplatnené (najsôr) na prvom pojednávaní, ktoré sa konalo 12. 12. 2017 (s výnimkou dôkazov, ktoré smerovali k zisteniu zostatkovej ceny majetkových hodnôt patriacich do BSM, a zmluvy o úvere od ŠFRB, vo vzťahu ku ktorým súd v úvode prvého pojednávania deklaroval, že budú výnimkou z uplatnenej sudcovskej koncentrácie.)

20. Súd z dôvodu hospodárnosti tieto oneskorené prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, na ktoré neprihliadal (až na jednu výnimku) už jednotlivo v odôvodnení tohto rozsudku neuvádza, nakoľko ich vyššie uvedené vymedzenie súvisiace s časom ich uplatnenia považuje za dostatočne určité pre ich identifikáciu.

21. Spomínanú výnimku, ku ktorej súd považuje za potrebné sa osobitne vyjadriť (vzhľadom na postoj žalovanej), predstavujú návrhy žalovanej na vykonanie dokazovania listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa na č.l. 114 až 116 spisu, ktoré tvoria prílohu podania žalovanej z 15. 3. 2018, doručeného na tunajší súd 15. 3. 2018. Po vypočutí si zvukového záznamu z pojednávania z 12. 2. 2018 (v elektronickom spise omylom označeného iným dátumom) vzhľadom na to, že zápisnica o pojednávaní z 12. 2. 2018 v tomto smere neobsahovala potrebné údaje a súčasne preto, že žalovaná sa výslovne dožadovala vypočutia tohto zvukového záznamu, súd zistil, že žalovaná mala pravdu, keď tvrdila, že na pojednávaní 12. 2. 2018 ju súd vyzval na predloženie dôkazov nachádzajúcich sa na č.l. 114 až 116, avšak to, že žalovaná súd vyzval, aby predložila tieto listinné dôkazy ešte vôbec neznamená, že by tým aj zmenil svoje predbežné právne posúdenie vyjadrené (už) v úvode prvého pojednávania z 12. 12. 2017, v rámci ktorého predbežného právneho posúdenia súd jasne vymedzil pravidlá uplatnenia sudcovskej koncentrácie (aj s povolenými výnimkami), a podľa ktorého predbežného právneho posúdenia sa na dôkazy na č.l. 114 až 116 výnimka zo sudcovskej koncentrácie nevzťahuje. Súd sa predsa môže chcieť oboznámiť s obsahom určitých dôkazov aj pre účely rozhodnutia o tom, či tieto dôkazy vykoná alebo (na základe uplatnenia sudcovskej koncentrácie) nevykoná, keďže musí posúdiť, či ide o také dôkazy, ktoré mohli byť aj predložené skôr, ak by strana sporu konala starostlivo. Výzva súdu pre žalovanú na predloženie určitých listinných dôkazov tak nemohla byť automaticky interpretovaná ako zmena predbežného právneho posúdenia súdu ohľadne predchádzajúceho zamýšľaného spôsobu uplatnenia sudcovskej koncentrácie. Dokonca ak by aj súd na pojednávaní 12. 12. 2018 výslovne uviedol, že mení svoje predbežné právne posúdenie ohľadne spôsobu aplikácie sudcovskej koncentrácie z 12. 12. 2017 (v zmysle, že povoľuje výnimku zo sudcovskej koncentrácie na dôkazy na č.l. 114 až 116), ešte to neznamená, že by do vykonania týchto listinných dôkazov, nemohol znovu zmeniť svoje predbežné právne posúdenie v tomto smere. Súd nie je viazaný svojim predbežným právnym posúdením, môže ho

v priebehu konania meniť. Navyše, listinné dôkazy na č.l. 114 až 116 spisu, boli len doplnením návrhu žalovanej na vykonanie listinných dôkazov doručených na tunajší súd 21. 2. 2018, ktoré tvoria prílohu podania žalovanej z 20. 2. 2018, nachádzajúcich sa na č.l. 73 až 97 spisu, ktoré boli jednoznačne predložené oneskorene, hoci mohli byť predložené aj skôr, a súd na ne v zmysle deklarovanej sudcovskej koncentrácie neprihliadal (na tieto dôkazy takisto nebola povolená výnimka zo sudcovskej koncentrácie.) Takisto, ak už súd zamietol ako oneskorený návrh žalobcu na dokazovanie listinnými dôkazmi na č.l. 50 až 54 spisu (predložený na pojednávaní 12. 12. 2017) bolo by neodôvodneným zvýhodňovaním žalovanej, ak by súd žalovanej povolil výnimku k jej návrhu na vykonanie dôkazov na č.l. 114 až 116 spisu. Preto tento pokus žalovanej o prelomenie sudcovskej koncentrácie s poukazom na výzvu súdu z 12. 2. 2018 na predloženie listinných dôkazov neobstojí.

22. Súd tiež v tejto súvislosti považoval za osobitne potrebné vyjadriť sa aj k námietke žalovanej, že keďže až na základe svedeckej výpovede matky žalovanej vyšlo najavo, že manželia si brali aj iný úver (od stavebnej sporiteľne Y.), súd nemal s poukazom na uplatnenie sudcovskej koncentrácie zamietnuť návrhy na vykonanie dokazovania predložené v priebehu pojednávania žalovanou na preukázanie tejto skutočnosti. Podľa žalovanej táto skutočnosť vyšla najavo vzhľadom na vyjadrenie svedkyne (na č.l. 68 spisu), že manželia si mali zobrať úver od ŠFRB a mali mať niečo nasporené, a tak sa dohodli, že začnú stavať dom, a práve zo slovíčka „nasporené“ vyvodila žalovaná novú skutočnosť, že manželia dostali úver od stavebnej sporiteľne Y.. V tejto námietke žalovanej podľa jej obsahu zrejme ide o poukaz na ust. § 151 ods. 1 CSP, kde sa uvádza, že za oneskorene uplatnené prostriedky procesnej obrany sa považujú tie prostriedky, ktoré boli jednak predložené oneskorene (napríklad až po začatí pojednávania), a súčasne vo vzťahu ku ktorým možno konštatovať, že mohli byť predložené aj skôr, ak by strana konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Súd však nesúhlasí so záverom žalovanej, že tieto návrhy na vykonanie dokazovania nemohli byť uplatnené aj skôr, ak by žalovaná konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, pretože žalovaná sa nemohla prvýkrát dozvedieť, že si so žalobcom brala úver od tejto stavebnej sporiteľne až zo svedeckej výpovede jej matky. Predsa ak si so žalobcom brali úver od stavebnej sporiteľne tak od tohto okamihu musela o tejto skutočnosti vedieť. Výslovne to však dokonca žalovaná potvrdila na konci svojej záverečnej reči, keď uviedla, že o tomto úvere vedela, len na to potom zabudla, a až pri počutí svedeckej výpovede jej matky si na to spomenula. Teda z toho vyplýva, že žalovaná tieto skutkové tvrdenia a návrhy na vykonanie dokazovania mohla uplatniť už aj skôr, ak by konala starostlivo, pretože argument, že zabudla vôbec neobstojí.

23. O možnosti aplikácie sudcovskej koncentrácie vo vzťahu ku všetkým prostriedkom procesného útoku a procesnej obrany podľa § 149 CSP pritom súd poučil žalovanú (vtedy ešte nezastúpenú advokátkou) v písomnom poučení o procesných právach a povinnostiach, ktoré jej doručil spolu so žalobou a výzvou na vyjadrenie k žalobe. Keďže žalobca bol zastúpený advokátom, jeho poučenie o sudcovskej koncentrácii nebolo podľa zákona potrebné. Na aplikáciu sudcovskej koncentrácie vo vzťahu k skutkovým tvrdeniam a návrhom na vykonanie dokazovania, však súd upozornil strany sporu ešte aj v úvode svojho predbežného právneho posúdenia na prvom pojednávaní konanom 12. 12. 2017, pričom ako výnimky zo sudcovskej koncentrácie súd povolil len predkladanie skutkových tvrdení a návrhov na vykonanie dokazovania ohľadne zostatkových cien majetkových hodnôt, ktoré strany urobili predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a ktoré zostatkové ceny dovtedy strany vo svojich písomných podaniach opomenuli uviesť (viď č.l. 57 spisu), a tiež predloženie zmluvy o úvere od Štátneho fondu rozvoja bývania č. 5053179/2001 (viď č.l. 62 spisu.)

24. V rámci konania bolo potrebné najprv ustáliť okruh majetkových hodnôt patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva k času jeho zániku (k právoplatnosti rozvodu manželstva), ako aj ustáliť zostatkové ceny jednotlivých majetkových hodnôt tvoriacich bezpodielové spoluvlastníctvo. Za zostatkové ceny sa pritom podľa ustálenej judikatúry považujú ceny platné k času súdneho vyporiadania, avšak vychádza sa zo stavu majetkových hodnôt k času zániku bezpodielového spoluvlastníctva.

25. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. účinného ku zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov - t.j. ku 23. 10. 2013, ďalej len „OZ“) v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci

predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

26. Na základe včas (153 CSP - sudcovská koncentrácia) nepopretých (§ 151 ods. 1 CSP) a zhodných skutkových tvrdení strán sporu (§ 186 ods. 2 CSP) súd dospel k nasledovným nesporným skutkovým zisteniam o rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva a zostatkovej cene majetkových hodnôt do neho patriacich (ktoré preto neboli predmetom dokazovania.)

27. Manželstvo strán sporu bolo uzatvorené 13. 9. 1997, pričom k zániku manželstva rozvodom došlo na základe rozsudku tunajšieho súdu sp.zn.: 8P/43/2010 zo 4. 9. 2013 (právoplatný 23. 10. 2013.) Súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov boli hnedá kuchynská linka v tvare „U“ z drevotriessky so zostatkovou cenou (podľa jej stavu k času zániku bezpodielového spoluvlastníctva, ďalej len „zostatková cena“) vo výške 300 eur, kuchynské príslušenstvo (elektrická varná platňa zn. Ceran, digestor zn. Gorenje, elektrická rúra zn. Gorenje) so zostatkovou cenou 150 eur, ďalšie zariadenie kuchyne (drevený kuchynský stôl, 6 drevených stoličiek) so zostatkovou cenou 120 eur, rohová čierno - šedá sedacia súprava v tvare „L“ so zostatkovou cenou 190 eur, svetlohnedá obývacía stena pozostávajúca z troch skriniek so zostatkovou cenou 100 eur, TV Blaupunkt so zostatkovou cenou 50 eur, biela dvojdielna zaťahovacia skriňa so zostatkovou cenou 50 eur, hnedý obdĺžnikový stolík pod počítač so zostatkovou cenou 20 eur, počítač zn. ASUS so zostatkovou cenou 50 eur, práčka zn. Electrolux so zostatkovou cenou 50 eur, bielo - hnedá dvojdielna komoda so zostatkovou cenou 30 eur, vešiaková stena z drevotriessky so zostatkovou cenou 100 eur, chladnička s mrazničkou zn. CALEX so zostatkovou cenou 30 eur, svetlohnedá manželská posteľ s hnedými poťahmi so zostatkovou cenou 50 eur, hnedá komoda so 4 zásuvkami so zostatkovou cenou 30 eur, vstavaná skriňa - šatník so zostatkovou cenou 200 eur, vstavaná skriňa - kúpeľňa so zostatkovou cenou 50 eur, motorové vozidlo zn. Peugeot 306 so zostatkovou cenou 500 eur. Súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov bol tiež záväzok (pasívum) - zostatok (ku zániku BSM - právoplatnosti rozvodu = ku 23. 10. 2013) úveru od Štátneho fondu rozvoja bývania na základe zmluvy č. 505/3179/2001 z 22. 11. 2001 vo výške 9.961,60 eur (istina - 7.441,73 eur + úroky - 2.519,87 eur.)

28. Len na okraj súd poznamenáva, že do zisteného rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva manželov súd nezahrnul motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, ktoré bolo nadobudnuté za trvania manželstva a predané po rozvode manželstva, pretože mal pre včasné nepopretie skutkového tvrdenia žalobcu z repliky, že prostriedky na nadobudnutie tohto vozidla dala žalobcovi jeho matka, toto skutkové tvrdenie podľa § 151 ods. 1 CSP za nesporné. Žalovaná totiž v duplike vyjadrila len počudovanie nad tým, že vozidlo bolo nadobudnuté z darovaných peňazí od matky žalobcu, keď v rozvodovom konaní žalobca nepoprel, že automobil je ich spoločným majetkom. Takéto vyjadrenie žalovanej však nemožno považovať za výslovné, resp. účinné popretie podľa § 151 ods. a ods. 2 CSP. Vo vzťahu ku zhodným skutkovým tvrdeniam strán sporu týkajúcim sa vypustenia určitých hnutelných vecí z bezpodielového spoluvlastníctva manželov predneseným stranami sporu až na pojednávaní sa súd rozhodol neuplatňovať sudcovskú koncentráciu.

29. Vo zvyšnom rozsahu boli skutkové tvrdenia strán sporu o rozsahu ich bezpodielového spoluvlastníctva a zostatkovej cene majetkových hodnôt do neho patriacich, sporné, a preto vo vzťahu k nim súd musel vykonávať dokazovanie.

30. Pokiaľ ide o rodinný dom súp. č. XXX, postavený na pozemku parcely registra „C“, parc. č. 469/3, zastavané plochy a nádvoria, o výmere 144 m² (ďalej len „rodinný dom“) tak kým žalobca tvrdil, že tento dom nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pretože bol síce nadobudnutý za trvania manželstva, avšak z peňažných prostriedkov v jeho výlučnom vlastníctve, ktoré mu daroval otec, ktorý zakaždým ako v rámci výstavby rodinného domu vznikla potreba niečo zaplatiť, uhradil predmetný náklad, pričom úver, ktorý si manželia zobrali od Štátneho fondu rozvoja bývania, a ktorý potom manželia splácali zo spoločných prostriedkov, bol určený len na financovanie zariadenia domu, žalovaná tvrdila, že tento dom patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, argumentujúc, že finančná výpomoc rodičov žalobcu bola darom v prospech oboch manželov, tým, že osobne pomáhala pri výstavbe domu, tým, že na dokončenie domu a vonkajšie úpravy použité peňažné prostriedky získané z prenájmu domu turistom, tým, že manželia si zobrali na výstavbu úver od Štátneho fondu rozvoja bývania, ktorý splácali zo spoločných finančných prostriedkov, tým, že po kolaudácii domu ho manželia zo spoločných finančných prostriedkov financovali, tým, že, ak by strany sporu nemali finančné prostriedky, nezačali

by s výstavbou, a nakoniec aj tým, že, ak by rodičia žalobcu kompletne financovali výstavbu rodinného domu, nie je jasné, prečo si nenechali dom napísať v katastri na seba, a ak išlo o darovanie synovi, prečo to neošetrili darovacou zmluvou. Strany sporu sa nevedeli zhodnúť ani v otázke zostatkovej ceny rodinného domu, pretože kým žalobca tvrdil, že rodinný dom má zostatkovú cenu vo výške niekde medzi 65.000 eur až 75.000 eur, žalovaná tvrdila, že rodinný dom má zostatkovú cenu minimálne 100.000 eur. Pôvodne sa síce strany zhodli na tom, že zostatková cena rodinného domu a pozemkov je (spolu) 105.000 eur, avšak keďže sa neskôr strany nevedeli zhodnúť na tom, koľko zo spoločnej zostatkovej ceny pripadá na zostatkovú cenu rodinného domu, a koľko na zostatkovú cenu pozemkov, toto zhodné tvrdenie strán sporu bolo pre potreby ďalšieho konania bezcenné, a súd nemohol postupovať podľa § 186 ods. 2 CSP, ale musel (na návrh strán) nariadiť znalecké dokazovanie na zistenie zostatkovej ceny rodinného domu. Na zistenie zostatkovej ceny pozemkov súd znalecké dokazovanie nenariaďoval, pretože na základe dovtedy vykonaného dokazovania dospel k záveru, že pozemky (na rozdiel od rodinného domu) nepatria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

31. Pre tieto rozpory v skutkových tvrdeniach strán sporu súd musel ohľadne skutočnosti, či rodinný dom patrí do bezpodielového spoluvlastníctva, ako aj ohľadne jeho zostatkovej ceny, vykonávať dokazovanie (išlo o dôkazy, na ktoré súd prihlíadal v zmysle uplatnenej sudcovskej koncentrácie a povolených výnimiek z tejto koncentrácie.)

32. Z výpovede svedka C. O., otca žalobcu súd zistil, že všetky faktúry vystavené v súvislosti s výstavbou rodinného domu prebiehajúcej v rokoch 2000 až 2003 (za stavebný materiál, ako aj za stavebné práce) vždy uhrádzal svedok, pretože strany sporu nemali na tieto výdavky peňažné prostriedky. Keď sa začal stavať dom žalobca bol dva roky po vojne, bol zamestnaný ako traktorista, a žalovaná bola na materskej dovolenke. Peňažné prostriedky zo mzdy, ktorú žalobca zarobil boli použité na chod spoločnej domácnosti (príspevok na stravovanie a na oblečenie) s rodičmi žalobcu, v ktorej strany sporu vtedy bývali. Svedok nevedel potvrdiť, že by žalobca si chodil niekam privyrábať na fušky, podľa jeho názoru by to nestíhal. Finančné prostriedky, ktoré svedok použil na úhradu nákladov spojených s výstavbou rodinného domu predstavovali dar výlučne žalobcovi, teda nešlo o dar oboch manželom, pričom v úhrne (na výstavbu domu) sa jednalo o sumu dva až dva a pol milióna slovenských korún. Svedok pripustil, že skutočnosť, že v týchto finančných prostriedkoch ide o dar výlučne žalobcovi, žalovanej nepovedal. Tieto finančné prostriedky použité na výstavbu rodinného domu pochádzali z celoživotnej práce svedka a jeho manželky, ako aj s podnikania s bykami, ovcami, vďaka čomu mali (okrem príjmov z práce) príjem asi 50.000 Sk, a tiež mali od roku 1992 príjmy z podnikania s drevom. Žalovaná ani jej rodičia neprispeli na výstavbu rodinného domu žiadnou čiastkou (s výnimkou dvoch prípadov, kedy matka žalovanej prišla dva razy navariť.) Žalovaná nijakým spôsobom neprispievala k výstavbe rodinného domu, nepomáhala na stavbe, nepodieľala sa na varení, varila, resp. obedy z družstva na stavbu nosila manželka svedka. Prostriedky získané z úveru od Štátneho fondu rozvoja bývania boli použité na nákup nábytku a iného zariadenia a kvôli získaniu tohto úveru boli do katastra nehnuteľností zapísaní ako vlastníci domu obaja manželia.

33. Z výpovede svedkyne C. O., matky žalovaného mal súd preukázané, že výstavba rodinného domu prebiehala takým spôsobom, že všetky faktúry z vykonané stavebné práce a dodaný stavebný materiál hradila s otcom žalobcu. Napriek zápisu rodinného domu v katastri nehnuteľnosti na oboch manželov, išlo o dar výlučne žalobcovi. Žalovaná nijakým spôsobom nepomáhala pri výstavbe domu. S výstavbou domu, ktorá prebiehala niekedy v rokoch 2001 až 2003, pomáhala svedkyňa tak, že varila robotníkom, resp. nosila im obedy z družstva a vykonávala iné podobné pomocné práce. Svedkyňa vedela, že manželia mali nejaký úver od Štátneho fondu rozvoja bývania, ale bližšie sa k nemu nedokázala vyjadriť. Žalobca si privyrábal na fuškách, pretože na družstve sa dobre nezarábalo, avšak svedkyňa nevedela uviesť na čo použil prostriedky zarobené na fuškách. Manželia v rámci spoločnej domácnosti s rodičmi žalobcu prispievali na potraviny, ale za energie a nájom rodičom žalobcu neplatili. Svedkyňa darovala žalobcovi 7.000 Sk na kúpu motorového vozidla zn. Škoda Octavia.

34. Z výpovede svedkyne Z. R., matky žalovanej vyplynulo, že strany sporu mali niečo nasporené, a tak sa rozhodli, že začnú stavať dom. Tieto nasporené sumy však svedkyňa nevedela vyčíslit'. Vedela však, že boli použité na nákup zariadenia do domu. Tiež si kvôli výstavbe zobrali úver od Štátneho fondu rozvoja bývania. Predmetom financovania z tohto úveru malo byť vybavenie domu ako rôzne umývadlá, vane, obkladačky, kuchynská linka stavebný materiál a pod. S prácami na stavbe z rodiny nik nepomáhal. Svedkyňa finančne neprispela na stavbu rodinného domu, pomáhala len tak, že sa starali

o veci súvisiace s deťmi. Následne však svedkyňa uviedla, že počula, že jej dcéra (žalovaná) pomáhala na stavbe, keď tam mala robiť „skoro ako chlap“, svedkyňa ju osobne raz videla preosievať piesok. K spôsobu financovania stavebných prác a úhradám stavebného materiálu sa svedkyňa nevedela vyjadriť, iba raz bola svedkom toho, ako boli vyplácaní robotníci zo stavby, avšak keďže v tom čase už boli peniaze na stole, nevedela uviesť, kto ich robotníkom dal, prítomný však bol otec žalobcu. Žalobca bol v čase výstavby domu zamestnaný a tiež si privyrábal na fuškách. Stravovanie pre robotníkov zabezpečovala prevažne matka žalobcu a v menšej miere jej s tým pomáhala aj svedkyňa, ktorá nosila obedy z družstva. Keď strany sporu bývali u rodičov žalobcu prispievali len nákupmi na stravovanie, pričom za bývanie ani za energie im nič neplatili. Svedkyňa uviedla, že pokiaľ ide o peňažné prostriedky, ktoré darovali rodičia žalobcu na výstavbu rodinného domu, tak nikdy nebolo povedané, že ide o dar výlučne pre žalobcu. Svedkyňa vyjadrila presvedčenie, že bolo jasné, že tieto prostriedky boli poskytnuté obom manželom. Svedkyňa potvrdila, že manželia prenajímali dokončenú hornú časť domu turistom.

35. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX, okres Liptovský Mikuláš, obec Liptovské Matiašovce, katastrálne územie F. Z., z 15. 9. 2016 (na č.l. 5 spisu) súd zistil, že ako vlastníci rodinného domu sú zapísaní obe strany sporu so spoluvlastníckym podielom 1/1.

36. Zo zmluvy „o poskytnutí podpory uzavretej podľa ustanovení zákona NR SR 124/1996 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov, vo forme : úver“ č. 505/3179/2001 uzatvorenej medzi Štátnym fondom rozvoja bývania ako veriteľom a stranami sporu ako žiadateľmi 22. 11. 2001 vyplynulo, že Štátny fond rozvoja bývania sa zaviazal poskytnúť stranám sporu podporu z prostriedkov fondu vo forme úveru vo výške 300.000 slovenských korún pre účely výstavby predmetného rodinného domu. Podľa zmluvy mohli žiadatelia čerpať podporu len na účel, pre ktorý bola podpora poskytnutá, pričom pri čerpaní prostriedkov z účtu vedeného v banke boli žiadatelia povinní predložiť daňový doklad (faktúru) spolu so súpisom vykonaných prác alebo dodávok, ktorý daňový doklad musel byť tiež potvrdený stavebným dozorom a povereným zamestnancom príslušného okresného úradu odboru regionálneho rozvoja.

37. Zo znaleckého posudku znalca v odbore stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností P. C. C. č. 21/2018 z 18. 5. 2018 mal súd preukázané, že všeobecná hodnota rodinného domu je 79.500 eur (zostatková cena.) Do výpočtu tejto všeobecnej hodnoty rodinného domu bola zahrnutá aj cena do stavby pevne zabudovaných zariadení ako umývadlá, vane, obkladačky, sprchy a pod.

38. Z ohodnotenia nehnuteľnosti vypracovaného TUreality, s.r.o., so sídlom Háľková 2761/33, Žilina, z 25. 4. 2019 vyplynulo, že aktuálna spoločná trhovú hodnotu rodinného domu a pozemkov (podľa ich aktuálneho stavu) je 140.000 eur.

39. Zhodnotiac takto vykonané dokazovanie súd dospel k záveru, že rodinný dom je súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a jeho zostatková cena je 79.500 eur.

40. K záveru, že rodinný dom patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov dospel súd na základe nasledovných úvah. Zo zmluvy o poskytnutí úveru č. 505/3179/2001 z 22. 11. 2001 vyplynulo, že úver vo výške 300.000 Sk (9.958,18 eur) bol Štátnym fondom rozvoja bývania účelovo viazaný a poskytnutý na výstavbu rodinného domu, pričom pri čerpaní prostriedkov z účtu vedeného v banke boli žiadatelia vždy povinní predložiť daňový doklad (faktúru) spolu so súpisom vykonaných prác alebo dodávok, ktorý daňový doklad musel byť tiež potvrdený stavebným dozorom a povereným zamestnancom príslušného okresného úradu odboru regionálneho rozvoja. Tento spôsob čerpania úveru vlastne potvrdil vo svojej svedeckej výpovedi aj otec žalobcu. Z takéhoto spôsobu čerpania úveru však vyplýva, že nebolo možné použiť prostriedku úveru na iný účel ako na účel výstavby rodinného domu, a preto ak aj bolo za tieto prostriedky stranami sporu nakupované nejaké zariadenie do rodinného domu ako vo svojej výpovedi uvádzal otec žalobcu, muselo ísť o také vybavenie domu aké spomínala vo svojej svedeckej výpovedi matka žalovaného, teda rôzne umývadlá, vane, obkladačky, či stavebný materiál, ktoré (ako pevne do konštrukcie domu zabudované) zariadenie (jeho cena) sa podľa znaleckého posudku podieľalo na vytváraní (celkovej) všeobecnej hodnoty rodinného domu. Vzhľadom na to, že na nadobudnutie (výstavbu) rodinného domu boli šťastí (v rozsahu 9.958,18 eur) použité aj spoločné prostriedky manželov pochádzajúce z úveru od Štátneho fondu rozvoja bývania, patrí tak celý rodinný dom do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a je predmetom tohto vypořádania.

41. S posúdením, či rodinný dom patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov tiež súvisela námietka žalovanej, že do dokončenia rodinného domu boli investované aj spoločné prostriedky manželov pochádzajúce z prenájmu (už dokončenej časti) rodinného domu turistom, ako však sama žalovaná uviedla na pojednávaní konanom 18. 1. 2018 (viď č.l. 63 spisu), nevedela by preukázať túto skutočnosť, teda neuniesla ani sčasti dôkazné bremeno k tomuto skutkovému tvrdeniu. Navyše, tým, že žalovaná neuviedla koľko zo spoločných prostriedkov malo byť takto investovaných do rodinného domu ani dostatočne neuniesla bremeno tvrdenia k tejto námietke, a tak súd nemohol na túto námietku pri posúdení, či rodinný dom patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov vôbec prihliadať.

42. K záveru, že rodinný dom má zostatkovú cenu 79.500 eur dospel súd na základe znaleckého posudku znalca v odbore stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností P. C. C. č. 21/2018 z 18. 5. 2018. Žalovanou predložený listinný dôkaz - ohodnotenia nehnuteľnosti vypracovaného TUreality, s.r.o. z 25. 4. 2019 nemohol byť podkladom pre účely rozhodnutia o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, pretože uvádzal spoločnú trhovú hodnotu rodinného domu a pozemkov, bez osobitného rozlíšenia hodnoty rodinného domu, a tak nebolo možné posúdiť súlad tohto listinného dôkazu s vykonaným znaleckým dokazovaním. Nepoužiteľnosť ohodnotenia realitného makléra pre rozhodnutie o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva (pre nemožnosť porovnania so znaleckým posudkom) je však daná aj tým, že udáva síce aktuálnu trhovú hodnotu nehnuteľností, avšak podľa ich aktuálneho (k ohodnocovaniu existujúcemu) stavu, na rozdiel od znaleckého posudku, ktorý správne (podľa zadania súdu) stanovuje všeobecnú hodnotu rodinného domu ako zostatkovú cenu v zmysle judikatúry, teda ako cenu platnú v čase znaleckého oceňovania, avšak vychádzajúcu zo stavu rodinného domu k času zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Navyše, v prípade, ak by aj uvedené okolnosti spôsobujúce nepoužiteľnosť ocenenia realitného makléra chýbali, a medzi uvedenými dôkazmi by bol zistený rozpor vo výške ceny rodinného domu, súd by aj tak považoval vzhľadom na vyššiu odbornú autoritu za dôveryhodnejší dôkaz znalecký posudok. Ďalším faktorom spochybňujúcim dôveryhodnosť ocenenia nehnuteľnosti realitným maklérom by bola okolnosť, že tento realitný makléra (ako aj uviedla samotná žalovaná na pojednávaní 2. 5. 2019) na rozdiel od znalca nikdy nevstúpil do tohto rodinného domu, len sa prečítaním oboznámil s obsahom znaleckého posudku.

43. Na námietku žalovanej, že znalec bol zaujatý, pretože v minulosti bol v kontakte s rodinou žalobcu, keď pre nich robil znalecký posudok na inú nehnuteľnosť (vznesenú žalovanou na pojednávaní 29. 10. 2019 na podporu jej návrhu na vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania ohľadne ceny rodinného domu), súd podľa § 52 ods. 2 CSP v spojení s § 59 CSP neprihliadal, a teda nerozhodoval o nej, pretože námietka zaujatosti neobsahuje údaj o tom, kedy sa žalovaná o tomto dôvode pre vylúčenie znalca dozvedela, a tiež preto, že žalovaná nepredložila dôkazy na preukázanie tohto tvrdenia. Ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa pritom nemohli použiť. Ak by však aj námietka zaujatosti nemala vyčítané nedostatky, a súd by mal o tejto námietke rozhodovať, nebolo by ju možné považovať za dôvodnú, nakoľko k vylúčeniu znalca môže dôjsť iba vtedy, ak je evidentné, že jeho vzťah k veci, stranám alebo ich zástupcom je takej intenzity alebo povahy, že aj napriek zákonom ustanoveným povinnosťami nebude znalec schopný nezávisle a nestranne vykonať odborné posúdenie, pričom skutočnosť, že tento znalec už raz vyhotovoval znalecký posudok pre niekoho z rodiny žalobcu za takúto okolnosť nemožno považovať.

44. Ďalším dôvodom pre nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania ohľadne ceny rodinného domu mala byť námietka žalovanej, že odhad všeobecnej hodnoty tohto rodinného domu sa podľa realitných maklérov pohybuje medzi 120.000 až 130.000 eur. Ak by aj boli žalovanou predložené písomné vyjadrenia realitných maklérov, preukazujúce toto skutkové tvrdenie (k čomu nedošlo, pretože písomné vyjadrenie TUreality, s.r.o. z 25. 4. 2019 sa netýkalo ohodnotenia rodinného domu, ale nerozlíšiteľným spôsobom oceňovalo rodinný dom spolu s pozemkami, teda žalovaná v tomto smere neuniesla dôkazné bremeno), tak hodnotiac rozpor medzi znaleckým posudkom a písomnými vyjadreniami realitných maklérov by súd z dôvodu vyššej odbornej autority považoval za hodnovernejší dôkaz znalecký posudok. Uvedená námietka žalovanej preto nebola spôsobilá odôvodniť návrh na nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania.

45. Navyše, kontrolný znalecký posudok sa realizuje v prípade rozporu medzi dvoma porovnateľnými znaleckými posudkami a realizuje ho inštancia s vyššou odbornou autoritou ako je jednotlivý znalec, a to znalecká organizácia, resp. ústav. K takejto situácii tu však nedošlo, pretože neexistuje žiaden ďalší

znalecký posudok, ktorý by bol v rozpore so znaleckým posudkom P. C.. V danom prípade však nielenže nebol žiaden ďalší odporujúci znalecký posudok, ale žalovaná nepredložila ani žiaden iný dôkaz, ktorý by odporoval napadnutému znaleckému posudku. Písomné vyjadrenie TUreality, s.r.o. z 25. 4. 2019 sa totiž netýkalo ohodnotenia rodinného domu, ale nerozlíšiteľným spôsobom oceňovalo rodinný dom spolu s pozemkami, čím sa nedal konštatovať rozpor so znaleckým posudkom, ktorý sa týkal výlučne ceny domu. Taktiež na rozdiel od znaleckého posudku, ktorý správne oceňoval rodinný dom podľa jeho stavu k zániku BSM, oceňoval realitný maklér dom podľa jeho stavu v súčasnosti (k 25. 4. 2019), čo takisto znemožňovalo posúdiť rozpor týchto dvoch dôkazov.

46. Pokiaľ ide o ďalší dôvod pre nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania, ktorým mala byť podľa žalovanej námietka „príliš veľkého rozdielu“ medzi všeobecnou hodnotou a technickou hodnotou rodinného domu, súd považuje toto tvrdenie žalovanej za príliš neurčité (žalovaná dostatočne neuniesla bremeno tvrdenia), a ktorá námietka tak nie je vzhľadom na logickú stavbu a dostatočnú presvedčivosť znaleckého posudku, ako aj vzhľadom na obsah vyjadrenia znalca k tejto námietke z 27. 3. 2019 (a s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti) spôsobilá odôvodniť potrebu ďalšieho znaleckého dokazovania, či preskúmania napadnutého posudku.

47. Pokiaľ ide o pozemok parcely registra „C“, parc. č. 469/2, trvalé trávnaté porasty, o výmere 2.706 m², pozemok parcely registra „C“, parc. č. 469/3, zastavané plochy a nádvoría, o výmere 144 m² a pozemok parcely registra „C“, parc. č. 469/8, zastavané plochy a nádvoría, o výmere 40 m² (ďalej len „pozemky“) tak kým žalobca tvrdil, že pozemky nepatria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pretože boli síce nadobudnuté za trvania manželstva, avšak z peňažných prostriedkov v jeho výlučnom vlastníctve, ktoré mu daroval otec, žalovaná tvrdila, že pozemky patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, argumentujúc, že finančná výpomoc rodičov žalobcu bola darom v prospech oboch manželov, a tým, že, ak by rodičia žalobcu kompletne nadobudnutie pozemkov, nie je jasné, prečo si nenechali pozemky napísať v katastri na seba, a ak išlo o darovanie synovi, prečo to neošetrili darovacou zmluvou.

48. Pre tento rozpor v skutkových tvrdeniach strán sporu súd musel ohľadne skutočnosti, či pozemky patria do bezpodielového spoluvlastníctva vykonávať dokazovanie (išlo o dôkazy, na ktoré súd prihliadal v zmysle uplatnenej sudcovskej koncentrácie a povolených výnimiek z tejto koncentrácie.)

49. Z výpovede svedka C. O., otca žalobcu súd zistil, že peňažné prostriedky, za ktoré strany sporu nakúpili pozemky, v plnom rozsahu poskytol svedok spolu so svojou manželkou, pretože strany sporu nemali na tieto výdavky peňažné prostriedky. Pozemky boli predtým v podielovom spoluvlastníctve, v rámci ktorého bola matka svedka podielovou spoluvlastníčkou so spoluvlastníckym podielom v rozsahu 2/3. Keď sa začal stavať dom žalobca bol dva roky po vojne, bol zamestnaný ako traktorista, a žalovaná bola na materskej dovolenke. Peňažné prostriedky zo mzdy, ktorú žalobca zarobil boli použité na chod spoločnej domácnosti (príspevok na stravovanie a na oblečenie) s rodičmi žalobcu, v ktorej strany sporu vtedy bývali. Svedok nevedel potvrdiť, že by žalobca si chodil niekam privyrábať na fušky, podľa jeho názoru by to nestíhal. Žalovaná ani jej rodičia neprispeli na nákup pozemkov žiadnou čiastkou. Finančné prostriedky, ktoré svedok použil na nákup pozemkov predstavovali dar výlučne žalobcovi, teda nešlo o dar oboch manželom. Hoci v zmluve o kúpe pozemkov sa ako kupujúci na úhradu kúpnej ceny zaväzujú strany sporu, v skutočnosti túto kúpnu cenu neplatili, ale reálne tieto pozemky v hotovosti vyplatil predávajúci svedok. V katastri nehnuteľností boli ako vlastníci pozemkov síce zapísaní obaja manželia, ale k tomu došlo len, aby získali úver od Štátneho fondu rozvoja bývania na nákup zariadenia do rodinného domu.

50. Z výpovede svedkyne C. O., matky žalovaného mal súd preukázané, že nadobudnutie pozemkov financoval otec žalobcu so svedkyňou. Na strane predávajúcich pritom vystupovala ako podielová spoluvlastníčka aj stará matka žalobcu. Pozemky vyplácal otec žalobcu, resp. časť kúpnej ceny bola uhradená vo forme prác, ktoré si otec žalobcu odrobil u niektorého z predávajúcich. Napriek zápisu rodinného domu v katastri nehnuteľností na oboch manželov, išlo o dar výlučne žalobcovi. Žalobca si privyrábal na fuškách, pretože na družstve sa dobre nezarábalo, avšak svedkyňa nevedela uviesť na čo použil prostriedky zarobené na fuškách. Manželia v rámci spoločnej domácnosti s rodičmi žalobcu prispievali na potraviny, ale za energie a nájom rodičom žalobcu neplatili.

51. Z výpovede svedkyne Z. R., matky žalovanej vyplynulo, že stranám sporu „pomohla“ ohľadne „pozemku“ „babička“. Žalobca bol zamestnaný a tiež si privyrábal na fuškách. Keď strany sporu bývali u rodičov žalobcu prisievali len nákupmi na stravovanie, pričom za bývanie ani za energie im nič neplatili.

52. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX, okres Liptovský Mikuláš, obec Liptovské Matiašovce, katastrálne územie F. Z., z 15. 9. 2016 (na č.l. 5 spisu) súd zistil, že ako vlastníci pozemkov sú zapísaní obe strany sporu so spoluvlastníckym podielom 1/1.

53. Zhodnotiac takto vykonané dokazovanie súd dospel k záveru, že pozemky nie sú súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a preto nebudú predmetom tohto vyporiadania.

54. K záveru, že pozemky nepatria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov dospel súd na základe nasledovných úvah. Zo svedeckých výpovedí rodičov žalobcu zhodne vyplynulo, že pozemky boli kúpené za peňažné prostriedky rodičov žalobcu (resp. sčasti aj za naturálnu odmenu v pracovnej podobe poskytnutú otcom žalobcu jednému z predávajúcich.) V rozpore s týmito svedeckými výpoveďami nie je ani svedecká výpoveď matky žalovanej, pretože táto sa k uvedenej otázke prakticky nijako nevyjadrila. Matka žalovanej totiž len uviedla, že stranám sporu „pomohla“ ohľadne „pozemku“ „babička“. Ako však mala stará matka žalobcu, ktorá bola len jedným z podielových spoluvlastníkov uvedených pozemkov (svedkyňa použila jednotné číslo) stranám sporu pomôcť, z výpovede tejto svedkyne vôbec nevyplynulo. Žalovaná v rámci kladení otázok svedkyňi túto skutočnosť nepovažovala za potrebné viac objasniť (súd nemôže v kontradiktórnom civilnom konaní pomáhať jednej strane s kladením otázok svedkom, aby tým neporušil rovnosť strán.) Navyše aj zo skutkových tvrdení samotnej žalovanej vyplynulo, že pozemky boli predané stranám sporu, a žalovaná sponchybovala len to, že peňažné prostriedky, ktoré boli použité na ich nákup, a ktoré poskytli rodičia žalobcu (čo takisto žalovaná zhodne potvrdila), boli ich darom výlučne pre žalobcu, ale namietala, že v takto (rodičmi žalobcu) uhradenej kúpnej cene išlo o dar obom manželom spoločne, čím žalovaná vlastne tvrdila, že „babička“ ako jedna z viacerých pôvodných spoluvlastníkov týchto pozemkov predala pozemky stranám sporu, v čom však ešte nemožno vidieť žiadnu pomoc stranám sporu (v zmysle relevantnom z hľadiska vyporiadania tohto BSM podľa § 150 OZ.) Nie je pravdivé tvrdenie žalovanej z jej záverečnej reči, že podľa žalobcu stará mama poskytla prostriedky na nákup pozemkov, nič také žalobca netvrdil (tvrdil, že rodičia žalobcu poskytli tieto prostriedky), preto žalovanej ďalšej úvahy o preukázaní tohto tvrdenia vzhľadom na to, že stará matka už nežije sú irelevantné. Zo svedeckých výpovedí rodičov žalobcu tiež zhodne vyplynulo, že rodičmi žalobcu poskytnuté finančné prostriedky (resp. pracovný príspevok otca žalobcu jednému z predávajúcich) boli darom výlučne pre žalobcu. V rozpore s týmito svedeckými výpoveďami pritom nebol žiaden z vykonaných dôkazov, a to ani svedecká výpoveď matky žalovanej, keďže táto vo vzťahu k otázke darovania týchto prostriedkov vyhlásila len to, že „nikdy nebolo povedané“, že ide o dar výlučne pre žalobcu, a vyjadrila len svoje presvedčenie, že „bolo jasné“, že tieto prostriedky boli poskytnuté obom manželom. To, že matka žalovanej nikdy nepočula rodičov žalobcu povedať, že ide o darovanie žalobcovi však ešte nevyučuje, že rodičia žalobcu tieto prostriedky svojmu synovi darovali. Žiaden zákon totiž neukladá účastníkom darovacej zmluvy povinnosť dávať svojmu okoliu najavo, resp. verejne deklarovať, že došlo k darovaniu („povedať“ to ostatným), a preto okoliu (ani matke žalovanej) nemuselo byť „jasné“ kto bol obdarovaný. Takisto z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná bola v čase výstavby domu na materskej a žalobca krátko po skončení povinnej vojenskej služby pracoval na družstve, pričom občas si privyrábal na fuškách (o fuškách svedčila nielen matka žalovanej, ale aj matka žalobcu), teda že nemohli mať dostatok finančných prostriedkov na takúto výstavu domu. Rodičia žalobcu pritom dlhodobo podnikali vo viacerých oblastiach, čo skôr nasvedčuje skutokej verzii, že práve oni uhradili náklady spojené so zakúpením pozemkov.

55. Súd sa nestotožnil s námietkou žalovanej týkajúcej sa nedôveryhodnosti a zaujatosti rodičov žalobcu ako svedkov z dôvodu, že ide o rodinných príslušníkov žalobcu, z dôvodu rozporov v ich výpovediach a z dôvodu aký postoj mali rodičia v rámci svojich výpovedí zaujať k žalovanej. Svedkom totiž môže byť aj rodinný príslušník strany sporu (zákon dokonca pripúšťa ako dôkazný prostriedok aj výpoveď strany sporu), preto samotná skutočnosť, že ide o rodinných príslušníkov strany sporu ešte nemôže byť dôvodom na neuverenie takejto svedeckej výpovedi. Je len vecou zhodnotenia vykonaného dokazovania, aký význam bude takejto svedeckej výpovedi rodinného príslušníka súdom priznaný. Svedkovia však v zásadných skutočnostiach vypovedali presvedčivo, zhodne, bez závažnejších rozporov v ich výpovediach, a prípadné drobné nezrovnalosti, na ktoré poukazovala žalovaná nemohli mať vplyv na ich dôveryhodnosť (niektorým týmto „rozporom“ vo výpovediach svedkov sa súd bližšie

venuje v ďalšom texte.) V rozpore s ich výpoveďami pritom nebol žiaden vykonaný dôkaz, a to dokonca ani výpoveď svedkyne matky žalovanej. Súd z obsahu výpovedí rodičov žalobcu ani nezistil taký „postoj“ k žalovanej, ktorý by spochybňoval hodnovernosť týchto svedeckých výpovedí. Vzhľadom na uvedené súd neuznal námietku nedôveryhodnosti rodičov žalobcu a uveril svedeckým výpoveďami rodičov žalobcu.

56. Na hodnotu pozemkov súd nevykonával znalecké dokazovanie, pretože si ustálil, že tieto pozemky nepatria do BSM. Súd nemôže nariadiť znalecké dokazovanie len pre nejaké prípadné ďalšie konanie ako tvrdila žalovaná (zrejme myslené pre prípad, že by odvolací súd zrušil rozsudok prvej inštancie a vrátil vec na ďalšie konanie), bolo by to v rozpore so zásadou hospodárnosti, a práve strany sporu by to mohli potom súdu vyčítať, pretože (ak by k tomu nedošlo) vznikli by im tým zbytočné trovy konania.

57. Po ustálení si rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva manželov a zostatkových cien jednotlivých majetkových hodnôt do neho patriacich, súd zisťoval existenciu korektívov základného východiska pri vyporiadavaní spoločného majetku manželov podľa ktorého podiely oboch manželov sú rovnaké (§ 150 OZ.) Súd pritom zase vychádzal len z rámca daného včas uplatnenými prostriedkami procesného útoku a procesnej obrany, na ktoré v zmysle už deklarovanej sudcovskej koncentrácie prihliadal.

58. Podľa § 150 OZ pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

59. Pokiaľ ide o návrh žalobcu, aby súd pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva zohľadnil, že skutočnosť, že žalobca zo svojho výlučného majetku vynaložil na spoločný majetok manželov (na výstavbu rodinného domu, ktorý patrí do BSM) sumu dva až dva a pol milióna slovenských korún, tak súd tomuto návrhu podľa § 150 OZ v zásade vyhovel, avšak pri určení konkrétnej sumy, na náhradu ktorej mal žalobca z titulu vynaloženia vlastných prostriedkov na spoločný majetok nárok, súd (vzhľadom na nie úplne konkrétny rozsah sumy vynaloženej na nadobudnutie rodinného domu v rozmedzí dvoch až dvoch a pol milióna slovenských korún) vychádzal zo sumy predstavujúcej priemer dolnej a hornej hranice takýmto spôsobom uvedenej sumy, teda zo sumy dva a štvrt' milióna slovenských korún (74.686,32 eur.) Zo svedeckých výpovedí rodičov žalobcu totiž vyplynulo, že uhradili náklady spojené s výstavbou rodinného domu vo výške dva až dva a pol milióna slovenských korún, pričom takto uhradené náklady darovali výlučne žalobcovi, a nie obom manželom. V rozpore s týmito svedeckými výpoveďami pritom nebol žiaden z vykonaných dôkazov, a to ani svedecká výpoveď matky žalovanej, keďže táto výslovne vyhlásila, že sa k spôsobu financovania stavebných prác a materiálu nevie vyjadriť. Naopak, jej doplňujúca poznámka o tom, ako raz bola svedkom vyplácania robotníkov v prítomnosti otca žalobcu, skôr nasvedčuje záveru, že rodičia žalobcu uhrádzali náklady spojené s výstavbou rodinného domu. K otázke komu boli finančné prostriedky uhrádzané rodičmi žalobcu darované, matka žalovanej vo svojej výpovedi uviedla len toľko, že „nikdy nebolo povedané“, že ide o dar výlučne pre žalobcu, a vyjadrila len svoje presvedčenie, že „bolo jasné“, že tieto prostriedky boli poskytnuté obom manželom. To, že matka žalovanej nikdy nepočula rodičov žalobcu povedať, že ide o darovanie žalobcovi však ešte nevylučuje, že rodičia žalobcu tieto prostriedky svojmu synovi darovali. Žiaden zákon totiž neukladá účastníkom darovacej zmluvy povinnosť dávať svojmu okoliu najavo, resp. verejne deklarovať, že došlo k darovaniu („povedať“ to ostatným), a preto okoliu (ani matke žalovanej) nemuselo byť „jasné“ kto bol obdarovaný. Preto ani v tomto smere výpoveď matky žalovanej nie je v rozpore so svedeckými výpoveďami rodičov žalobcu. Takisto z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná bola v čase výstavby domu na materskej a žalobca krátko po skončení povinnej vojenskej služby pracoval na družstve, pričom občas si privyrábal na fuškách (o fuškách svedčila nielen matka žalovanej, ale aj matka žalobcu), teda že nemohli mať dostatok finančných prostriedkov na takúto výstavbu domu. Rodičia žalobcu pritom dlhodobo podnikali vo viacerých oblastiach, čo skôr nasvedčuje skutkovej verzii, že práve oni uhradili väčšinu nákladov spojených s výstavbou rodinného domu. Na základe týchto výpovedí svedkov tak mal súd za preukázané skutkové tvrdenie žalobcu, že rodičia žalobcu darovali žalobcovi na výstavbu rodinného domu dva až dva a pol milióna slovenských korún (dva a štvrt' milióna Sk), ktoré prostriedky na túto výstavbu aj boli použité. Skutkové tvrdenie (námietka) žalovanej, že tieto prostriedky boli darované obom manželom, teda nebolo preukázané. Keďže však obstarávacia cena

rodinného domu, ktorá bola 84.644,50 eur (pretože náklady vynaložené z výlučného majetku žalobcu na výstavbu rodinného domu predstavovali dva a štvrt' milióna slovenských korún (74.686,32 eur) a náklady vynaložené na výstavbu rodinného domu zo spoločných prostriedkov manželov (z úveru od štátneho fondu rozvoja bývania) predstavovali 300.000 slovenských korún (9.958,18 eur)), prevyšovala zostatkovú cenu rodinného domu, ktorá bola 79.500 eur, tak v zmysle ustálenej judikatúry súd určil za sumu, na náhradu ktorej mal žalobca z titulu vynaloženia vlastných prostriedkov na spoločný majetok nárok, sumu 70.150,80 eur, pretože táto suma predstavuje rovnaký percentuálny podiel na zostatkovej cene rodinného domu vo výške 79.500 eur, aký zodpovedá percentuálnemu podielu prostriedkov z výlučného majetku žalobcu vynaložených na výstavbu rodinného domu na celkovej obstarávacej cene rodinného domu vo výške 84.644,50 eur (88,24%.) Teda žalobca má v danom prípade podľa § 150 OZ nárok na náhradu toho, čo zo svojho výlučného majetku vynaložil na spoločný majetok (rodinný dom) vo výške 70.150,80 eur.

60. Nemožno súhlasiť s názorom žalovanej, že v prípade svedeckých výpovedí rodičov ide len o ich „tvrdenia“, ktoré sa ešte musia preukázať nejakými dokladmi. Svedecká výpoveď je sám o sebe dôkaz, a jej obsah nemusí byť preukazovaný ďalším dôkazom. Tvrdenia, ktoré sa dokazujú sú prednášané stranami sporu, nie svedkami.

61. Súd sa ani tu nestotožnil s námietkou žalovanej týkajúcej sa nedôveryhodnosti a zaujatosti rodičov žalobcu ako svedkov z dôvodu, že ide o rodinných príslušníkov žalobcu, z dôvodu rozporov v ich výpovediach a z dôvodu aký postoj mali rodičia v rámci svojich výpovedí zaujať k žalovanej. Svedkom totiž môže byť aj rodinný príslušník strany sporu (zákon dokonca pripúšťa ako dôkazný prostriedok aj výpoveď strany sporu), preto samotná skutočnosť, že ide o rodinných príslušníkov strany sporu ešte nemôže byť dôvodom na neuverenie takejto svedeckej výpovedi. Je len vecou zhodnotenia vykonaného dokazovania, aký význam bude takejto svedeckej výpovedi rodinného príslušníka súdom priznaný. Svedkovia však v zásadných skutočnostiach vypovedali presvedčivo, zhodne, bez závažnejších rozporov v ich výpovediach, a prípadné drobné nezrovnalosti, na ktoré poukazovala žalovaná nemohli mať vplyv na ich dôveryhodnosť (niektorým týmto „rozporom“ vo výpovediach svedkov sa súd bližšie venuje v ďalšom texte.) V rozpore s ich výpoveďami pritom nebol žiaden vykonaný dôkaz, a to dokonca ani výpoveď svedkyne matky žalovanej. Súd z obsahu výpovedí rodičov žalobcu ani nezistil taký „postoj“ k žalovanej, ktorý by spochybňoval hodnovernosť týchto svedeckých výpovedí. Vzhľadom na uvedené súd neuznal námietku nedôveryhodnosti rodičov žalobcu a uveril svedeckým výpoveďiam rodičov žalobcu.

62. Námietka žalovanej, že ak by strany sporu nemali žiadne finančné prostriedky, nezačali by predsa s výstavbou rodinného domu, neobstojí, pretože výstavba rodinného domu sa dala realizovať aj za zistených okolností, teda na základe pôžičky od Štátneho fondu rozvoja bývania obom manželom, a za (minimálne na strane žalobcu) vedomia, že jeho rodičia mu poskytnú potrebné prostriedky na výstavbu domu. Sama žalovaná pripúšťala vo svojich tvrdeniach podstatnú finančnú pomoc zo strany rodičov žalobcu, a rozporovala len jej rozsah a okolnosť, či išlo o pomoc výlučne žalobcovi, resp. obom manželom, čo z hľadiska námietky nedostatku financií manželov však nemá žiaden význam.

63. Ani námietka žalovanej, že ak by rodičia žalobcu platili celú výstavbu rodinného domu a nadobudnutie pozemkov, nie je jasné, prečo si nedali zapísať nehnuteľnosti v katastri na seba, a v prípade ak išlo o darovanie, malo to byť nejako ošetrované, neobstojí, najmä preto, že z vykonaného dokazovania, vyplynulo, že finančné prostriedky na nadobudnutie rodinného domu a pozemkov rodičia žalobcu darovali (takže nemohli byť zapísaní ako vlastníci týchto nehnuteľností), a tiež preto, že návrh na zápis strán sporu do katastra bol urobený len preto, aby strany sporu mohli získať ďalšie prostriedky na dostavbu rodinného domu - úver od Štátneho fondu rozvoja bývania vo výške 300.000 Sk, ktorý by inak ako nemajetní manželia nedostali. Takisto skutočnosť, že na nadobudnutie rodinného domu boli použité sčasti aj spoločné prostriedky manželov pochádzajúce z úveru od Štátneho fondu rozvoja bývania vo výške 300.000 Sk bola dôvodom, že nemohol byť tento dom zapísaný ako výlučné vlastníctvo rodičov žalobcu. Pokiaľ ide o druhú súčasť tejto námietky žalovanej, vyjadrenú eventuálnym spôsobom - „ak išlo o darovanie“ malo to byť nejako ošetrované (zrejme žalovanou myslené darovanie žalobcovi, pretože darovanie obom manželom sama tvrdila), súd uvádza, že žalobca predniesol skutkové tvrdenie, že prostriedky na nákup pozemkov a rodinného domu boli rodičmi žalobcu darované žalobcovi (teda, inými slovami, že došlo k splneniu všetkých podmienok podľa zákona pre prevedenie vlastníctva k týmto

prostriedkom darovaním), pričom toto skutkové tvrdenie bolo svedeckými výpoveďami aj dokázané (vo vzťahu k pozemkom v plnom rozsahu a vo vzťahu k rodinnému domu v prevažnom rozsahu.)

64. K vyššie uvedenej námietke považuje súd za potrebné ešte uviesť (hoci to žalovaná výslovne nenamietala), že žalobca bol po celý čas (objektívne) výlučným vlastníkom pozemkov, preto samotný zápis BSM strán sporu v katastri nehnuteľností (ako modus) je z hľadiska nadobudnutia skutočného vlastníctva k pozemkom irelevantný, pokiaľ súčasne chýba platný právny titul nadobudnutia vlastníctva (titulus), a nebolo tak možné len na základe zápisu v katastri považovať pozemky za súčasť BSM strán sporu. Údaje katastra sa považujú za hodnoverné, kým nie je preukázaný ich opak, a v danom prípade bol opak preukázaný na základe vykonaného dokazovania. Pokiaľ ide o rodinný dom, ten bol objektívne v BSM strán sporu (z vyššie uvedených dôvodov), preto v tomto smere bol zápis v katastri nehnuteľností správny.

65. Žalovaná spochybňovala ako mohli rodičia žalobcu vôbec nasporiť dva a pol milióna slovenských korún, keď súčasne vypovedali, že ročne dokázali ušetriť len 50.000 slovenských korún, na základe toho, že podnikali s drevom. Avšak z výpovede otca žalobcu (na č.l. 65 spisu) vyplývajú iné skutočnosti ako vo svojej námietke uvádza žalovaná. Svedok totiž na otázku žalovanej odkiaľ mali s manželkou finančné prostriedky, ktoré darovali žalobcovi na výstavbu rodinného domu uviedol, že celý život s manželkou pracovali (teda mali obaja celoživotný príjem z práce - pozn. súdu), ďalej chovali býky, ovce, pričom ročne mali mimo príjem z práce asi 50.000 Sk (teda suma 50.000 Sk ročne nezahŕňala aj celoživotné úspory rodičov žalobcu z práce - pozn. súdu), a na záver svedok dodal, že tiež podnikali s drevom (teda suma 50.000 Sk ročne nezahŕňala príjmy z podnikania s drevom - pozn. súdu.) Na vytvorenie úspor vo výške dva až dva a pol milióna slovenských korún sa tak podľa svedka použili okrem ročne nasporenej sumy 50.000 Sk aj nasporené prostriedky z celoživotných úspor oboch rodičov z práce a príjmy z podnikania s drevom (s drevom podnikali od roku 1992), a preto vo výpovedi svedka nie je možné vidieť žalovanou namietaný rozpor.

66. K poukazu žalovanej na údajný rozpor vo svedeckej výpovedi matky žalovanej, keď sa táto mala jednak vyjadriť, že dom stavali obidvaja manželia, a jednak na inom mieste svojej výpovede mala uviesť, že všetky prostriedky a pomoc boli zo strany rodičov poskytnuté žalobcovi, súd uvádza, že v týchto vyjadreniach svedkyne nevidí žiaden rozpor, pretože to, že rodičia žalobcu všetky prostriedky, ktoré poskytli na výstavbu rodinného domu mali poskytnúť výlučne žalobcovi ešte neodporuje tomu, že na výstavbu rodinného domu boli použité aj iné ako tieto žalobcovi darované prostriedky (spoločné prostriedky manželov získané z úveru od ŠFRB), a preto popri tomto tvrdení obostojí aj vyjadrenie, že obidvaja manželia stavali dom. Nakoniec veď práve pre toto čiastočné použitie spoločných prostriedkov z úveru súd aj dospel k záveru, že rodinný dom manželia (spoločne) nadobudli do BSM.

67. Žalovaná ďalej namietala, že vykonaním dokazovaním bolo preukázané, že žalobca (okrem toho, že mal príjem z práce) si chodil aj privyrábať „na fušky“, čím zrejme žalovaná smerovala k tomu, že manželia mali aj nejaké vlastné (spoločné) prostriedky, ktoré mohli použiť na výstavbu rodinného domu, a že teda nie je pravda, že manželia nemali z čoho postaviť rodinný dom a kúpiť pozemky. K tejto námietke súd uvádza, že síce z výpovede matiek žalobcu a žalovanej bolo preukázané, že žalobca občas chodieval na nejaké fušky, ale vôbec nebolo preukázané ako často, a aké boli jeho príjmy z týchto fušiek, a už vôbec nebolo preukázané, či vôbec, a ak áno, v akom rozsahu boli tieto prostriedky z fušiek použité na výstavbu rodinného domu, či na kúpu pozemkov. Tieto prostriedky totiž mohli byť pokojne použité na obstaranie stravy, či iné náklady rodiny strán sporu. Preto súd túto námietku neuznal za dôvodnú.

68. K návrhu žalovanej, aby súd pri vyporiadaní BSM zohľadnil, že podľa svojich možností pomáhala pri výstavbe rodinného domu, treba predovšetkým povedať, že sama žalovaná na pojednávaní konanom 18. 1. 2018 uviedla, že nedokáže rozsah tohto pracovného príspevku špecifikovať (č.l. 63 spisu), teda dostatočne neuniesla bremeno tvrdenia, a preto by súd ani nemohol kvantifikovať hodnotu takéhoto príspevku (kvázi z výlučného majetku) žalovanej na spoločný majetok. Navyše z vykonaného dokazovania ani nevyplýva, že by žalovaná niekedy pomáhala na stavbe, pretože z výpovedí svedkov - rodičov žalobcu zhodne vyplýva, že žalovaná nikdy na stavbe nepomáhala, a z výpovede matky žalovanej len nepriamo (z počutia od inej osoby) vyplynula (nejaká) pracovná výpomoc žalovanej. Hodnotiac tieto navzájom si odporujúce dôkazy súd považoval za dôveryhodnejšie zhodné svedecké výpovede rodičov žalobcu než (takúto nepriamu) výpoveď matky žalovanej. Vzhľadom na uvedené súd preto tento návrh žalovanej nepovažoval za dôvodný.

69. Žalovaná namietala, že po kolaudácii rodinný dom zo spoločných prostriedkov s manželom zveľaďovali, avšak vôbec neuviedla, v akom rozsahu boli vynaložené spoločné prostriedky na toto zveľaďovanie, a ani nepredložila dôkazy o tomto tvrdení, čím takisto možno mať za to, že žalovaná dostatočne neunesla bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. Navyše (ak by aj uniesla bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno), vynakladanie spoločných prostriedkov na rodinný dom po jeho kolaudácii nemožno vyhodnotiť ako náklady spojené s výstavbou (nadobudnutím) rodinného domu, a z toho dôvodu uzavrieť, že (aj preto) tento dom patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Vynakladanie spoločných prostriedkov manželov na (spoločný) rodinný dom tiež nemožno vyhodnotiť ako príspevok z výlučného majetku žalovanej na spoločný majetok manželov podľa § 150 OZ.

70. V záverečnej reči prišla žalovaná s návrhom, aby súd pri vyporiadaní BSM zohľadnil čiastku, ktorú investovala do nehnuteľnosti zo svojich výlučných prostriedkov, ktoré nasporila ešte pred uzatvorením manželstva. Bývalý manžel, ktorý tvrdí, aby súd pri vyporiadaní BSM zohľadnil to, čo sa z jeho výlučného majetku vynaložilo na spoločný majetok je (okrem bremena tvrdenia) zaťažovaný aj dôkazným bremenom. Žalovaná k tomuto tvrdeniu toto dôkazné bremeno neunesla (neoznačila včas žiadne dôkazy na jeho preukázanie.) Navyše, keďže žalovaná ani neuviedla, koľko zo svojho výlučného majetku mala vynaložiť na spoločný majetok, jej tvrdenie nemožno považovať za dostatočne určité, a možno konštatovať, že neunesla ani bremeno tvrdenia. Ďalej vzhľadom na prednesenia tohto skutkového tvrdenia až v rámci záverečnej reči (ak by aj uniesla bremeno tvrdenia) by súd pre uplatnenie sudcovskej koncentrácie na neho ani neprihliadal. Z uvedených dôvodov preto súd tomuto návrhu žalovanej nevyhovet.

71. Žalobca navrhoval zohľadniť pri vyporiadaní BSM, že po zániku BSM (23. 10. 2013) splácal úver od Štátneho fondu rozvoja bývania sám, a teda tým plnil aj za žalovanú, a preto žiada od žalovanej polovicu tejto sumy, ktorú ku dňu podania žaloby vyčíslil vo výške 815,04 eur, resp. neskôr k pojednávaniu, ktoré sa konalo 12. 12. 2017 vo výške 1.132 eur (neskôr ju už nevyčíslil.) Súd považoval túto námietku (v rozsahu uplatneného nároku, ktorým je viazaný podľa § 216 CSP) za dôvodnú, pretože pokiaľ niektorý z manželov po zániku manželstva uhradil časť dlhu vzniknutého ešte za trvania BSM zo svojich finančných prostriedkov, táto suma by mala byť predmetom vyporiadania BSM (viď aj rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp.zn.: 6Co/673/2015.) Keďže uvedené skutkové tvrdenia (vrátane vyčíslenej sumy) žalobcu neboli žalovanou popreté, preto sa podľa § 151 ods. 1 CSP považujú za nesporné, bez potreby vykonania akéhokoľvek dokazovania. V tejto súvislosti však súd upozorňuje na skutočnosť, že žalobca síce na záverečnom pojednávaní 2. 5. 2019 zopakoval svoje tvrdenie, že splátky úveru zo Štátneho fondu rozvoja bývania spláca od rozvodu manželstva výlučne on, a preto sa pridrižiava v tomto smere svojich dovtedajších návrhov, avšak z hľadiska rozsahu uplatňovaného nároku nevyčíslil tento nárok k dátumu daného pojednávania (2. 5. 2019), ale len odkazoval na svoje predošlé návrhy, pričom z týchto návrhov vyplýva, že naposledy rozsah tohto nároku vyčíslil k pojednávaniu konanému 12. 12. 2017, kedy požadoval od žalovanej sumu 1.132 eur. Súd je vždy viazaný rozsahom návrhu žalobcu, ktorý podľa § 216 CSP nemôže nikdy prekročiť (aj keby vedel, že žalobca má inak nárok na viac), a preto nemohol žalobcovi proti žalovanej priznať viac ako naposledy uplatnenú sumu 1.132 eur.

72. Súd po zistení korektívov základného východiska pri vyporiadavaní spoločného majetku manželov (v zmysle ktorého podiely oboch manželov sú rovnaké) následne pristúpil k určaniu, ktoré majetkové hodnoty patriace do rozsahu BSM pripadnú do výlučného vlastníctva jednotlivých manželov. V tomto smere však súd nebol viazaný návrhmi (ani zhodnými) strán sporu, ale vychádzal výlučne z kritérií v § 150 OZ.

73. Rodinný dom (so zostatkovou cenou 79.500 eur) súd prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu, pretože prisúdil rozhodujúci význam kritériu výrazne prevažujúcej zásluhy žalobcu na nadobudnutí tohto rodinného domu podľa § 150 OZ. Kritérium prihliadnutia na potreby maloletých detí totiž neprichádzalo do úvahy, keďže k času rozhodovania súdu už boli deti strán sporu plnoleté, a súd tiež nezistil relevantný rozdiel medzi manželmi z hľadiska pričinenia sa o udržanie rodinného domu, či z hľadiska starostlivosti o rodinu alebo spoločnú domácnosť.

74. Keďže rodinný dom súd prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu, z dôvodu účelnejšieho využitia hnuiteľných vecí, ktoré tvoria zariadenie rodinného domu súd zo spoločného majetku prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu aj hneďú kuchynskú linku v tvare „U“ z drevotriesky (so zostatkovou cenou 300 eur), kuchynské príslušenstvo - elektrickú varnú platňu zn. Ceran, digestor zn. Gorenje

a elektrickú rúru zn. Gorenje (so zostatkovou cenou 150 eur), ďalšie zariadenie kuchyne - drevený kuchynský stôl a 6 drevených stoličiek (so zostatkovou cenou 120 eur), rohová čierno - šedá sedacia súprava (so zostatkovou cenou 190 eur), svetlohnedú obývaciu stenu (so zostatkovou cenou 100 eur), TV Blaupunkt (so zostatkovou cenou 50 eur), bielu dvojdielnu zaťahovaciu skriňu (so zostatkovou cenou 50 eur), hnedý obdĺžnikový stolík pod počítač (so zostatkovou cenou 20 eur), počítač zn. ASUS (so zostatkovou cenou 50 eur), práčku zn. Electrolux (so zostatkovou cenou 50 eur), bielo - hnedú dvojdielnu komodu (so zostatkovou cenou 30 eur), vešiakovú stenu z drevotriesky (so zostatkovou cenou 100 eur), chladničku s mrazničkou zn. CALEX (so zostatkovou cenou 30 eur), svetlohnedú manželskú posteľ s hnedými poťahmi (so zostatkovou cenou 50 eur), hnedú komodu (so zostatkovou cenou 30 eur), vstavanú skriňu - šatník (so zostatkovou cenou 200 eur), vstavanú skriňu - kúpeľňu (so zostatkovou cenou 50 eur.) V týchto hnutelných veciach išlo väčšinou o veci, ktoré požadoval priznať žalobca už v petite žaloby, pričom žalovaná sa k otázke komu majú byť prikázané až do záverečnej reči 2. 5. 2019 vôbec nevyjadrovala. Až v tejto záverečnej reči žalovaná zrazu vyhlásila, že ak by súd nevyhovел jej návrhu na vykonanie dokazovania ohľadne úveru od stavebnej sporiteľne Wustenrot, tak chce, aby jej súd prikázal do výlučného vlastníctva všetky hnutelné veci, ktoré sú predmetom vyporiadania. Súď však pri rozhodnutí komu prikáže jednotlivé veci nie je vôbec viazaný želaniami strán sporu, ale vychádza výlučne z kritérií priamo alebo nepriamo vyplývajúcich zo zákona.

75. Pokiaľ ide o motorové vozidlo zn. Peugeot 306 (so zostatkovou cenou 500 eur), požadoval ho (už v petite žaloby) žalobca, pričom žalovaná sa k otázke komu má byť vozidlo prikázané v priebehu celého konania vôbec nevyjadrovala, a až v záverečnej reči prišla zrazu s vyhlásením, že ak by súd nevyhovел jej návrhu na vykonanie dokazovania ohľadne úveru od stavebnej sporiteľne Y., tak chce, aby jej súd prikázal do výlučného vlastníctva všetky hnutelné veci, ktoré sú predmetom vyporiadania. V danom prípade keďže ani jedna zo strán sporu neodôvodnila svoj návrh na prikázanie tohto vozidla, pričom súčasne súď nezistil existenciu žiadnej okolnosti podľa zákona, ktorá by odôvodňovala prikázanie vozidla niektorej zo strán sporu, z dôvodu skoršieho uplatnenia tohto návrhu, vyhovел želaniu žalobcu na prikázanie mu tohto vozidla.

76. Súď prikázal žalobcovi uhradiť zostatok nezaplateného úveru voči Štátnemu fondu rozvoja bývania poskytnutého stranám sporu na základe zmluvy č. 505/3179/2001 z 22. 11. 2001, ktorého výška ku dňu zániku BSM (23. 10. 2013) aj s príslušenstvom predstavovala 9.961,60 eur (istina - 7.441,73 eur + úroky - 2.519,87 eur), pretože bolo preukázané, že tento úver bol poskytnutý stranám sporu na výstavbu rodinného domu, a následne tento dom bol prikázaný do výlučného vlastníctva žalobcovi, ale tiež aj preto, že od zániku BSM platil tento úver už len žalovaný.

77. Po rozdelení majetkových hodnôt patriacich do BSM medzi strany sporu, keď všetky majetkové hodnoty tvoriace BSM (rodinný dom v zostatkovej cene 79.500 eur a hnutelné veci v spoločnej zostatkovej cene 2.070 eur ako aktíva, a aj zostatok úveru od ŠFRB ku zániku BSM vo výške 9.961,60 eur ako pasívum) pripadli len žalobcovi, za súčasného prihliadnutia na nárok žalobcu na náhradu toho, čo zo svojho výlučného majetku vynaložil na spoločný majetok (rodinný dom) v sume 70.150,80 eur, súď dospel k záveru, že (čistá) hodnota podielu žalobcu, ktorý mu po takom rozdelení majetkových hodnôt pripadol zo spoločného majetku predstavuje 1.457,60 eur, a (čistá) hodnota podielu žalovanej, ktorý jej po takomto rozdelení majetkových hodnôt pripadla zo spoločného majetku predstavuje 0 eur.

78. Vzhľadom na to, že podiely manželov na spoločnom majetku majú byť rovnaké, tak na vyrovnanie týchto podielov medzi stranami by mal byť žalobca povinný zaplatiť žalovanej sumu 728,80 eur (1.457,60 eur : 2.)

79. Avšak keďže súď v rámci vyporiadania musel prihliadnuť ešte aj na nárok žalobcu na náhradu (ním uplatnenej) sumy 1.132 eur (ktorú zaplatil žalobca za žalovanú na splátkach úveru ŠFRB za obdobie od zániku BSM k 12. 12. 2017, a na ktorej náhradu má voči nej v rámci vyporiadania žalobca voči žalovanej, z dôvodu, že podiely manželov na spoločnom majetku majú byť rovnaké, nárok), tak bude žalovaná musieť na vyrovnanie podielov (po zohľadnení tohto nároku žalobcu) zaplatiť žalobcovi sumu 403,20 eur.

80. Keďže každej zo strán sporu bola priznaná polovica zo spoločného majetku, nie je možné hovoriť o prevažnom úspechu niektorej zo strán, a preto súď rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

81. Vzhľadom na to, že znalec P. C. C. ustanovený súdom na zistenie zostatkovej ceny rodinného domu pri predbežnej konzultácii s vyššou súdnou úradníčkou predchádzajúcej jeho ustanoveniu (realizovanej aj kvôli určeniu sumy preddavku na trovy znaleckého dokazovania pre strany sporu) neodhadol správne výšku svojich trov znaleckého dokazovania, keď uviedol tieto trovy iba v predpokladanej výške 200 eur, avšak neskôr si ich vo faktúre vyčíslil až vo výške 260 eur, pričom vyššia súdna úradníčka mu v uznesení z 13. 7. 2018 priznala iba sumu 252,53 eur a upravila účtáreň tunajšieho súdu, aby vyplatila z preddavkov zložených stranami sporu znalcovi časť znalečného vo výške 200 eur (toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 22. 8. 2018), tak musel znalec so zvyškom priznaného nároku, ktorý nemohol byť pokrytý zo stranami zloženého preddavku vo výške 200 eur počkať až do rozhodnutia vo veci samej, kedy najskôr mohol súd o tejto časti nároku rozhodnúť. Súd pritom na náhradu tohto nároku znalca zaviazal obe strany sporu rovnakým dielom, pretože každej zo strán sporu bola priznaná polovica zo spoločného majetku, a nie je tak možné hovoriť o prevažnom úspechu niektorej zo strán sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach, o ktorom odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b)

sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.